

قهسیده‌ی (گه‌رمیان و دارژانی رۆج) له‌به‌ر رۆشنایی دو مۆدیلی شیوازاناسیی ئاماریدا

زانیار صالح عه‌لی^۱ - سه‌رحه‌د حسێن مسته‌فا^۲

Sarhadh04@gmail.com zanyar.salih@garmian.edu.krd

^۱ به‌شی کوردی، کۆلیژی په‌روه‌رده، زانکۆی گه‌رمیان، که‌لار، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

^۲ به‌رێوه‌به‌رایه‌تی په‌روه‌رده‌ی که‌لار، وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، که‌لار، هه‌ریمی کوردستان، عێراق.

پوخته

توێژینه‌وه زانستیه نوێیه‌کان ده‌رگایان و‌الایه بۆ ئاوێته‌کردن و تیکه‌لکردنی زیاتر له زانستیک، به‌مه‌رجیک ئه‌و کاره‌ خزمه‌ت به‌ بواری توێژینه‌وه له‌ که‌ره‌سته‌ی دیاریکراو بکات و هه‌ردو بواره ئاوێته‌کراوه‌که‌ بچنه‌ خزمه‌تی که‌ره‌سته‌ی پشکێنراوه‌وه. ئه‌م توێژینه‌وه‌ی به‌رده‌ست کارێکی له‌م جو‌ریه‌ و تیکه‌لکردن و ئاوێته‌کردنی بواری ئه‌ده‌ب و زانستی ئاماره، که‌ تیدا دو مۆدیلی ئاماری، که‌ له‌ توانایاندا هه‌یه‌ له‌ زۆر بواری تردا به‌کاربهێنرێن، له‌ گه‌ل زانستی شیوازدا تیکه‌لکراو بۆ به‌ده‌سته‌پێنایی هه‌ندیک سه‌ره‌داو و ئه‌نجامی پێویست، که‌ له‌ ئه‌نجامه‌کانی کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌دا خراونه‌ته‌رو، مۆدیلی یه‌که‌میان شیوازی ئاماری (بوزیمان) ی ئه‌لمانیه، که‌ له‌ چه‌ندین توێژینه‌وه‌ی زانستیدا له‌ ئه‌ده‌بی کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و ئینگلیزیدا کاری له‌ باره‌وه‌ کراوه‌ و ده‌رئه‌نجامی پێویستیان تیدا ده‌ستنیشانکراوه، هه‌رچی مۆدیلی دوهمیشه‌ بناغه‌ی تیۆرییه‌که‌ی له‌ لایه‌ن (زامب) ی فه‌ره‌نسییه‌وه‌ دانراوه‌ و له‌سه‌ر چه‌ند گه‌وره‌ نوسه‌ریکی فه‌ره‌نسی بۆ دیاریکردنی شیوازی نوسینیان تاقیکراوه‌ته‌وه، ئه‌م مۆدیله‌ جگه‌ له‌ دانهره‌که‌ی (تیۆریست) له‌ هه‌یج زمانیکێ تردا به‌رچاومان نه‌که‌وته‌وه، که‌ ئه‌نجامی توێژینه‌وه‌که‌ جگه‌ له‌ ئامار و رێژه به‌ده‌سته‌هاتوه‌کان له‌ رێگه‌ی وێنه‌یه‌که‌وه‌ ده‌خه‌رتیه‌رو، هه‌ر ئه‌و وێنه‌یه‌ش ده‌بێته‌ نیشانه‌ری شیوازی نوسه‌ره‌که‌ و له‌و رێگه‌یه‌وه‌ ده‌توانرێت وێنه‌ی شیوازی هه‌ر ده‌قیک، نوسه‌ریک، قو‌ناغیک ئه‌ده‌بی چ له‌سه‌ر ئاستی تاکایه‌تی یان له‌رێگه‌ی به‌راوردکردنه‌وه‌ بێت بېناسینه‌وه، ئېمه‌ش له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا هه‌ردو مۆدیله‌ که‌مان له‌سه‌ر قه‌سیده‌ی (گه‌رمیان و دارژانی رۆج)، که‌ ده‌قیکی (شێرکۆ بێکه‌س) ه‌ تاقیکردوه‌ته‌وه‌ و ئه‌نجامی گرنگ و باوه‌رپێکراومان لێ به‌ده‌سته‌پێناوه‌.

کلێله‌ وشه‌کان: شیوازی ئاماری، قه‌سیده‌ی گه‌رمیان و دارژانی رۆج، زامب، بوزیمان، شێرکۆ بێکه‌س.

(Garmian Poetry and Pouring of The Soul) In the Light of Two Models of Statistical Stylistics

Zanyar Salih Ali¹ - Sarhad Hussein Mustafa²

1. Kurdish Department, College of Education, Garmian University, Kalar, Kurdistan Region, Iraq.

2. Kalar Education Directorate, Ministry of Education, Kalar, Kurdistan Region, Iraq.

Abstract

New scientific research and studies open the door for integrating more than one science, however, on one condition that the research serves the field of study on specific materials and both integrated fields benefit the examined material. The present study exemplifies such an approach, combining the fields of literature and statistics. In it, two statistical models, which can be applied in many other fields, are integrated and utilizes with stylistics to obtain some necessary clues and results, which are presented in the conclusions of the study.

The first model is the German statistical style (A. Busemann), which has been worked on in several scientific research and studies in Kurdish, Persian, Arabic, and English literature, and necessary results have been identified. As for the second model, its theoretical foundation was established by the French theorist, (J. Marie Zemb) and tested on several great French writers to determine their writing style. Apart from its theorist, we have not encountered this model in any other language. The results of the research, in addition to the statistics and obtained ratios, are presented through an diagram. This diagram becomes the highlighter of the writer's style, and through it, we can recognize the stylistic image of any text, writer, or literary period, whether at the individual level or through comparison. In this research, we have utilized both models on an excerpt from the poem "Garmian and the Pouring of Soul" by Sherko Bekas, and we have obtained important and reliable conclusions.

Keywords: Statistical style, the poem "Garmian and the Pouring of Soul".

پێشه‌کی:

ده‌قی (گه‌رمیان و دارژانی رۆح) یه‌کیکه‌ له‌ ده‌قه‌کانی نێو دیوانی (چراکانی سه‌ر هه‌له‌موت) ی (شێرکۆ بێکه‌س)، که‌ له‌ ساڵی (١٩٩٩) دا بـلاوی کردوه‌ته‌وه‌، وه‌ک له‌ ناواخی توێژینه‌وه‌که‌ باسمانکردوه‌، ده‌قه‌که‌ ده‌قیکی نوێیه‌ و هه‌ر خودی شاعیر خۆی جارێک به‌ په‌خشان و جارێک به‌ وته‌ی شیعری ناوی ده‌بات، ئێمه‌ بۆ دیاریکردنی شیوازی نویسی نو سه‌ره‌که‌ی له‌ رۆانگه‌ی دو مۆدێلی شیوازناسی ئامارییه‌وه‌ شیکارمان کردوه‌، له‌ به‌رته‌وه‌ی شیوازناسییه‌ی وه‌ک بوارێکی ره‌خنه‌یی، له‌ چوارچۆیه‌ی ده‌قته‌وه‌ریدايه‌، بۆیه‌ خۆمان له‌ مه‌غزا و ناوه‌رۆکی قه‌سیده‌که‌ بواردوه‌ و له‌و چوارچۆیه‌دا کاره‌کانمان ئه‌نجامداوه‌، که‌ خواستی شیوازناسی و مۆدێله‌ ئامارییه‌کانییه‌تی.

ئه گه رچی هه ندیک له توژیهران له و باوه رهدان زانستی ئامار به ئاویتیه کردنی له گه ل زانستی ئه ده بدا هیچ ئه نجامیکی ئه وتوی لی سهوز ناب، جگه له وه ده ستخستی هه ندی رژه که توانای ره خنه کردنی سنورداره، به لام ئه م توژیهره وه به بۆ ئه مه به سته خراوه ته به رده ست، به دوای راستیتی ئه و باسه دا بچیت و به های ئه و رژه نه به ده سته پیت، که له ئه نجامی ئامار له ناو ده قی ئه ده بیدا به ده ست دین، ناوه رۆک و ئه نجامی توژیهره وه که ش ئه م مه سه له یه ی شیکردوه ته وه.

هوی هه لباردنی توژیهره وه که:

تاقیکردنه وه ی رینگ و مۆدیلیکی نوی له به کاره یانی ئاماردا که پیشتر له ئه ده بی کوردیدا به شیوه ی کاره کی کاری له سه ر نه کراوه (مه به ست له مۆدیلی زامب) ه، له گه ل ئه مانه شدا تاقیکردنه وه ی ئه وه ی ئایا ده قی کوردی له توانایدا هه یه له گه ل میتۆد و رپیازی ره خنه ی نویدا هه ل سوکه وت بکات؟

گرنگی توژیهره وه که:

تیکه لکردنی دو زانست یاخود دو رپیاز و میتۆدی زانستی بایه خ و به های خوی هه یه له خستنه خزمه تی بابه تیکی دیاریکراودا، له کاتیکدا هه ردو زانست یاخود میتۆده که پیکه وه له چوارچیه وه کدا یه کبگرنه وه و به رچاوری زیاتر بخره نه پیش چاو بۆ به ده سه یانی ئه نجام و ئامانجی زیاتر، هه روه ها ده توانریت له رینگای ئه م مۆدیلانه وه ده قی ونبو و کیشه له سه ر ساغبکریته وه و بگه رپته وه بۆ خاوه ن ده قه بنه رپته وه که، له گه ل ئه مانه شدا ده کریت بۆ به راوردی شیوازی نوسه ریک له کاته جیاوازه کانی نوسینیدا، یان دو نوسه ر، یان دو قۆناغی ئه ده بی به کاریه یترین.

کیشه ی توژیهره وه که:

ئه م توژیهره وه به دوای رینگا چاره یه کی گونجاو و چاره سه ردا ده گهریت بۆ وه لامدانه وه ی هه ندی سه ره داو که له رینگه ی ئاماری ئه م ده قه ی توژیهره وه که وه به ده سته ی، تا له و رینگه یه وه به توانین ره خنه و پیشنایزی دروست به ده ست به یین بۆ توژیهره وه له ده قی دیکه ی شاعیران.

پرسیاری توژیهره وه که:

ئه م توژیهره وه یه هه ولیکه بۆ وه لامدانه وه ی ئه م پرسیارانه:

1. ئایا ده توانریت له رینگه ی ئاماری که ره سته و پیکهاته کانی ده قه وه، شیوازی نوسه ر دیاریبکریت؟
2. ئایا داتا کانی به ده سته اتوی توژیهره وه که ده توان هه ندیک سه ره داوی زانستی و پیویست بخره نه به رده ست تا له رینگه یه وه ره خنه و نرخاندیان بۆ بکریت؟

پیشنیاز و راسپاردی توژیهره وه که:

ئه م توژیهره وه یه ده توانریت بکریته بناغه یه ک بۆ چه ندین توژیهره وه ی زانستی و ئه کادیمی نوی له ئاستی خویندنی بالادا (ماسته ر، دکتۆرا)، به مه به سته ی ساغکردنه وه ی به ره ه می نوسه ران و دیاریکردنی شیوازی نوسه ر، چونکه ئه نجامه کانی رژه ی باوه رپیکردنیان له ئاستیکی بالادایه.

سنوری توژیهره وه که:

ته نه ا کار له سه ر ده قی (گه رمیان و دارژانی رۆج) که یه کیکه له قه سیده کانی (شیرکۆ بیکه س) و له سالی ۱۹۹۹ دا بلاوکراوه ته وه، کراوه، له م توژیهره وه دا له چوارچیه ی دیاریکردنی شیوازی نوسه ردا کاری له سه ر ده کریت، به و پییه ی نوسه ر خوی هه ندیک جار به په خشان و له هه ندی باری تردا به وته ی شیعی و په خشانه شیعی ناوی برده، ئیمه ش له به ر زمانی ده قه که که رهنگدانه وه ی شیوازی ئاخوتن و زمانی نوسه ره ئه م قه سیده مان هه لباردوه.

میتۆدی توژیهره وه که:

بهو پښه توښینه وه که له چوارچپوهی لقیک له لقه کانی رخنه شیواز گهریدایه، میتودی (شیواز گهری ئاماری) یمان هه لږاردوه.

پښکاته توښینه وه که:

به گشتی توښینه وه که له پښه کی و دو بهش و نه نجام و لیستی سهراوه کان و پوخته یه که به (زمانی کوردی و ئینگلیزی) پښکدیت؛ به شه کانیش بهم شیوه یه:

بهشی یه که م:

به ناوینشانی (چه مکی شیواز و شیوازناسی ئاماری) له چوار باسی پتویستی تیوری پښکدیت، له باسی یه که میاندا پیداجونه وه یه به توښینه وه کانی شیوازناسی ئاماری له پښودا، باسی دوه میس زاروه و چه مکی شیواز خراوه تهرو، پاشان باسی سیهم ره هه نده کانی شیوازناسی خراوه تهرو، باسی چواره میس ته رخنکراوه بۆ پښگی تیشک خراوه ته سه ر شیوازناسی ئاماری.

بهشی دوه م:

ئهم به شه به ناوینشانی (پراکتیکی شیوازی ئاماری قه سیده ی (گهر میان و دارژانی رۆج)) بهشی پراکتیکی توښینه وه که یه، پښکدیت له دو باس، باسی یه که میان به ناوینشانی (گهر میان و دارژانی رۆج) له ژیر تیشکی (مۆدیلی بوزیمان) دا، تیادا مۆدیلی ئاماری بوزیمان خراوه تهرو و پاشان پراکتیزه کردنی مۆدیله که له سه ر قه سیده که نه نجامدراوه، هه رچی باسی دوه میس به هه مان شیوه مۆدیلی زامی تیادا شیکراوه ته وه و پاشان له سه ر بناغه ی مۆدیله که کاره ئاماریه که له سه ر قه سیده که نه نجامدراوه، له کوتای هه ر مۆدیلێکی شدا رخنه ی پتویست و گونجاو له چوارچپوهی مۆدیله که دا باسی لږوه کراوه.

۱/ چه مکی شیواز و شیوازناسی ئاماری

۱/۱ پیداجونه وه یه که به توښینه وه کانی پښوی ئهم بواره

شیواز وه ک رڼگا و رڼبازکی رخنه یی له بوازی ئه ده بدا به چه ند رڼگایه که کرده ی شیکار کردنی ده ق نه نجامده دات، ئهمه ش بۆ ئه وه ده گهریته وه که رخنه گرانی بواره که دیدوبوچونی جیاوازیان له یه کتر هه یه، بۆیه شیواز گهری وه ک قوتابخانه یه که مه ودا یه کی فراوانی هه یه و چه ندين ئاراسته ی کاره کی (پراکتیک) له سه ر ده قی ئه ده بی تیادا بنیاتنراوه. هه ندیک له توښه ران له نځو توښینه وه کانیاندا چوار ره وتی سه ره کیان له شیواز ده ستنیشان کردوه وه ک: شیوازناسی وه سفی، شیوازناسی ئه رکی، ئاراسته ی فیلۆلۆژی، شیوازناسی ئاماری (شمیسا، ۱۳۷۳، ۱۱۸-۱۲۹ و عه لی، ۲۰۲۳، ۳۸-۴۵)، یان جاری واهه یه ره وته کانی شیواز له نځو سه رچاوه کاندایه سه ر هه شت ره وت و رڼچکه ی جیاوازا دابه شکران (بروانه: زراعی، ۱۳۹۷، ۱۹-۳۳)، کاره پراکتیکیه کانی ئه و ره وت و رڼچکه یانه ی که هه ن به گشتی له چوارچپوهی شیوازی کۆن که به پتوه ری هونه ره کانی ره وانیژین، یاخود له چوارچپوهی قوتابخانه ی زمانه وانی ئه رکین، یان له روانگه ی لادانه وه کاریان له سه ر شیواز کردوه، ئه گه رچی ئه و توښینه وانه ی له چوارچپوهی شیوازناسی ئاماریان که م نین، به لام ئه و نه ده ی ئیمه به رچاومان که وتبی له رخنه ی کوردیدا چه ند کارپک نه نجامدراون، که ئه وانیش ته نها مۆدیلی (بوزیمان) ی تیادا پراکتیککراوه، له وانه (شیوازی شیعی گوران) ی (په خشان عه لی ئه حمده) که له بناغه دا نامه ی ماجستیری ناو براوه، هه روه ها توښینه وه یه کی تر به ناوی (رڼبازی شیکردنه وه ی ئاماری به پتی هاوکی شه ی بوزیمان له چه ند شیعی رڼکی (فروغی فروخزاد) و (هیرۆ کورده) دا) له لایه ن توښه ران (ده ریا ساییر حه مه د، رۆژگار حه مه د ساییر) له

گۆڤاری زانکۆی راپەریندا ساڵی ۲۰۱۸ بۆلاوکراوه تهوه، پاشان (کۆشيعری (لاواندنه وهی خۆله میش) ی (تهیب جه بار) له بهر تیشکی شیوازگهری ئاماریدا) که (که ژال عبدالقادر عثمان) له گۆڤاری زانکۆی سهلاحه ددیندا له ساڵی ۲۰۲۲دا بۆلاوی کردوه تهوه، لهو توێژینه وانهی باسکران مۆدێلی بۆزیمان بۆ شیکاری به کارهاتوه، ئیمه لهم توێژینه وهیه دا جگه له مۆدێلی بۆزیمان، مۆدێلیکی دیکه ی ئاماری به سهر دهقه که دا جیبه جی ده کهین، به لām پێویسته له پێشدا بزاین شیوازی ئاماری چیه؟

۲/۱ زاراوه و چه مکی شیواز

له زمان و رهخنه ی ئه دهیی کوردیدا له روی زاراوه ییه وه شیواز به رانه به به (الاسلوب) ی عهره بی، له فارسیدا (سبک) ی بۆ به کارهاتوه که به واتای جیاکرنه وه ی زی و زیو دیت له خه وشیه کانیا (شمیسا، ۱۳۸۷، ۲۰۶)، یان له به رانه به زاراوه عهره بییه که دا (طرز، اسلوب، روش، سیاق و نمط) یان به کاره یێناوه (شمیسا، ۱۳۷۳، ۱۷) هه رچه نده نوسه ری دیکه شیان هه یه له بری (سبک) زاراوه ی ته نها (طرز) به کاره یێناوه (الاتشی، ۱۳۸۴)، به لām زاراوه ی (سبک) تارا ده یه که له رهخنه ی فارسیدا به مه به سته شیوازی نوسه ر جیگیربوه، له ئینگلیزییدا (style) ی پیده وتریت، که بنچینه یه کی لاتینی هه یه و له (stilus) هوه وه گیراوه به واتای ئوچ (ئه وه په ری بالنده یان قه له می له قامیش دروستکراو) دی که بۆ نامه نوسین به کاره یێناوه (هالیرگ، ۲۰۱۰، ۱۷)، وه ک ده گوتریت له بنه رته دا ئه م زاراوه یه بۆ ئه وه مه به سته ی ئیستا به کارنه هاتوه، به لکو ((بۆ هه لکۆلین و نوسین له سه ر ته خته ی مۆم به کارهاتوه، واته ئه م ئامرازه سه ریکی تیر بوه بۆ نوسین و سه ریکی دیکه ی بۆ سه رینه وه به کاره یێناوه، ئامۆژگاریه که ی (هۆراس) لیره وه هاتوه که گوتویه تی (شیوازه که تان زوبه زو هه لگیرنه وه) واتا نوسینه کانتان سه رنه وه و هه روا زو به نوسین و ده ریپینه کانتان رازی مه بن و به رده وام هه ولبدن په یف و ده ریپینی ریکوپیکتر بنوسن)) (صالح، ۲۰۲۰، ۱۹)، لیره شه وه شیواز ده لاله ته که ی ده گۆریت و له ئامیره وه ده بیته به شیوازی نوسین.

له روی چه مکه وه شیواز چه مکی فره ره هه نده و له زۆر بوارد به کاره یێنیت، ئه وه ی به لای ئیمه وه جی بایه خه چه مکه رهخنه ییه که یه تی له بواری ئه ده بدا، که خۆی له و ریچکه و ریگه یه دا ده بینیته وه ((نوسه ر بۆ گوزارشتکردن له لایه نه هه سته و نه سته یه کانی ده یگیرته به ر، به م پێیه شیواز چۆنیتی به کاره یێناتی زمان و خسته نه روی سیما و خه سلته تی تایبه تی هه ر نوسه ریکه له ژانه ئه ده بییه کاند)) (صالح، ۲۰۲۰، ۲۰).

۳/۱ ره هه نده کانی شیوازی

بۆ ئه وه ی بتوانین جوانتر چه مکی شیواز و فراوانی مه ودا که ی به دیاریخه ی پێویسته باس له ره هه نده سه ره کییه کانی شیواز بکه ین که بریتیتن له بینینی تایبه ت و هه لپژاردن و لادان له نۆرم، هه ریبه که له م ره هه ندا کاریگه ری ته وایان به سه ر ڕونکردنه وه ی چه مکه که وه هه یه، لیره وه هه ریبه که یان ڕونده که یه وه.

۱/۳/۱ هه لویستی تایبه ت

بینینی تایبه ت ده رئه نجامی تیروانینی شاعیر و ئه دیبه بۆ جیهانی ناوه وه و ده ره وه ی خۆی، که به لایه وه وا به پێویسته ده زانیت به شیوازیکی یڕۆکه کانی خۆی نمایشبکات که تایبه تمه ندی خۆی ده ریخات. به و پێیه ش ئه م کاره

پيوستى به زمانه و هەر ليره شه وه شاعير ده بيهته خاوهنى زمانى تايهت به ده رپينه كانى خوى. واتايه كى تر كاتيك كه سيك تپروانين و جيهان بينيه كى نوپى بۆروداوه كانى چوارده ورى خوى هه بو، ده بيهت زمانى نوپى بۆگه ياندى وينه ده رونييه كانى به كاريه پيئيت، تا وينا كردنى ئه وه كه سه به ديارى كراوى بيه پيئيت، ئه م مه به سه ش كاريگه رى راسته وخوى له سه ر زاراوه و ئه وه پيكه تانه ي رسته سازى ده بيهت كه به كاريه پيئاوه، ئه گه رچى ئه مه په يوه سه ته به كات و بارودوخى تايهت به بنياتنان و ده رپيني بيرۆكه كان، چونكه ده كرپت ئه و تپروانينانه ي كه نوسه رپك له بارودوخيك و كاتيكي ديارى كراودا هه يه تى دواتر گۆراني به سه ردا بيهت و پاشگه ز بيهته وه له ده رپينه كانى پيشوى، ئه مه ش ده بيهته هوى گۆراناكارى له شيوازا، بويه (شميسا) ده لپت: گۆراناكارى له شيوازا ته نها گۆراني زمان و پاشخستن و پيشخستن سهر و و كورت و دريژى دپره كان نييه، به لكو پرسى گۆرپى زانين و تپروانين و هه لوسته كانيشه، كه زورپك له شيوازه راكان گۆراني شيوازيان به گۆران له پيشهاته ئابورى و سياسى و كۆمه لايه تيه كان زانيوه، كه ده بيهته هوى گۆراناكارى له شيوازي ژيان و ديدگى نوسه ردا، ئه مه ش دواچار ده بيهته گۆران له شيوازي ده رپيندا (شميسا، ۱۳۷۳، ۱۷)، به واتايه كى تر مه رج نييه دنيا بينى شاعير بۆ هه لوپستيك به دريژاي ته مه نى نوسينه كه ي هه ر به نه گۆرى بمينيته وه، كه ئه م جوړه له ئه ده بى گشت نه ته وه كان و ئه ده بى كورديشدا نمونه ي به رچاوى هه يه.

ليكوپينه وه له شيواز له سه ر بنه ماي بينى تايهت زياتر جيگه ي سه رنجى ده رونا سه كان، يان ئه و توپه رانه يه كه گرنگى به پرسه كۆمه لئاسى و ده رونييه كان ده دن. چونكه، بويه شيواز په يوه سه ته به نوسه ران و كه سايه تى ته وانه وه و ئاشكرايه كه ژينگه ي كۆمه لايه تى رۆلپكى گرنگ ده گپيت له گه شه سه ندنى كه سايه تى و پيكهاتى ده رونياني دا بۆ ئه م مه به سه ش ليۆ سپيتره ر (Leospitzer) ده لپت: په يوه ندييه كى توندوتول له نيوان شيوازي پارچه نوسيني ك و بير و هزرى نوسه ره كه دا هه يه، ليره شه وه هه ولى ئه وه ده دات به دواى ئه و په يوه ندييه دا بگه رپى كه له نيوان شيوازه كه و ده روني نوسه ره كه دا هه يه (شميسا، ۱۳۷۳، ۲۵). به شيك له و پينا سه نه ي بۆ شيواز خراونه ته رو له روانگه ي ئه و په يوه ندييه وه چونه ته ناو با سه كه وه، هه ر بۆ نمونه بيرجيرۆ له پينا سه ي شيوازا ده لپت: ((شيواز ريگيه كه بۆ ده رپيني بير)) (ئه حمه د، ۲۰۰۹، ۲۴)، لاي فلوپيريش ((شيواز به ته نها ريگيه كى ره هايه بۆ بينى شته كان)) (ئه حمه د، ۲۰۰۹، ۲۴)، بۆفون ((شيواز خودى مرؤفه)) (چالى، ۲۰۰۸، ۲۴)، ئه مرسو ن ((شيواز ده نكي هزرى نوسه ره)) (چالى، ۲۰۰۸، ۲۴)، ئه م پينا سه نه نيشانده رى ئه و په يوه ندييه ن كه له نيوان نوسه ر (شاعير) و لايه نى ده روني و دنيا بينيه كه يدا به ده ست دين، بۆ ئه وه ي بينى تايهت نوسه ره كه بخه نه رو.

۲/۳/۱ هه لپژاردن

شيواز به ره هه مى هه لپژاردنى تايهت وشه و ده رپينه كانه، هه ر نوسه رپك بۆگه ياندى بير و ئايدى كه ي كۆمه لپك له وشه هه لده بپيئيت، له مباره يه وه شه ميسا ده لپت: له به ره ئه وه ي نوسه ران له بيروبا وه رپاندا له يه كتر جودان، بويه هه ريه كه يان لكيدانه وه ي جياوازي هه يه بۆ هه مان مانا، له م ريگيه شه وه ده سه ته واژه ي تايهت به بيرۆكه ي خويان به كارد هه يئن، هه ر ئه وه شه واده كات شيوازيكى تايهت به خويانيان هه بيهت (شميسا، ۱۳۷۳، ۲۶)، هه ر بۆيه كاتيك چه ند نوسه رپك زمانى جياواز به كارد هه يئن بۆ ده رپيني هه مان مانا، ئه و جياوازي شيواز له نيوان كاره كانياندا ده بيهت، لپره دا پرسىارى ئه وه ديته ئاراوه، كه هه مو هه لپژاردنىكى وشه و ده سه ته واژه كان ئايا وه ك شيواز مامه له ي له گه لدا ده كرپت؟ بۆ وه لامى ئه م پرسىاره ده ورتيت: ((دو جوړه هه لپژاردن هه يه، يه كه ميان: هه لپژاردنى كردارى رۆژانه Pragmatic

(selection) که به پێی هه‌لوێست و کردار بۆ به‌رژه‌وندیه‌ی کێ دیاریکراو له‌که‌شیکێ دیاریکراودا ناچارین چه‌شنه‌ په‌یشتیک هه‌لبژێرین وه‌ک په‌یشتین له‌گه‌ڵ به‌رپرستیک یان لایه‌نیکێ ره‌سمی که ناچارین په‌یشتی وا هه‌لبژێرین پراوپریت له‌ریز و گه‌وره‌ی به‌رامبه‌ر، دوه‌میان: هه‌لبژاردنی ریزمانی یان ده‌ستوریه‌ (Gramatical selection)، به‌پێی ئەم جوړه هه‌لبژاردنه له‌سنوری تواناکانی زماندا پرۆسه‌ی هه‌لبژاردن جیبه‌جی ده‌کری بۆ پیکانی مه‌به‌ستیکێ دیاریکراو، واته‌ ته‌نیا مه‌به‌ست و بۆچونی که‌سه‌که هانی ده‌دات بۆ هه‌لبژاردن نه‌ک هه‌لوێست و به‌رژه‌وه‌ندی ده‌ورو به‌ر((چالی، ۲۰۰۸، ۲۴)، به‌واتایه‌کی تر ئەو هه‌لبژاردنه‌ی له‌چوارچێوه‌ی شیوازدا کاری پێده‌کریته‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ نوسه‌ر ئەو وشانه هه‌لده‌بژێریته‌ که‌ هاواتاکانی له‌نیو خودی زمانه‌که‌ی خۆیدا به‌رده‌سته و ده‌توانیته‌ له‌بریانه‌ ته‌وه‌ری ئاسۆیدا چه‌ندین وشه‌ی دیکه‌ دابنریته‌ بۆ هه‌مان واته‌، (چۆمسه‌کی)یش جیاوازی شیواز ده‌گه‌رێنێته‌وه‌ بۆ ئەو ده‌سته‌واژانه‌ی له‌ مانادا هاواتان و له‌دارشتندا جیاوازن(ئه‌حمده‌، ۲۰۰۹، ۲۵).

(C.F. Hocket) ی زمانه‌وانیش هه‌مان بۆچونی هه‌یه‌ و ده‌لێته‌: ده‌کریته‌ دو‌گوتن به‌هه‌مان زمان که‌ هه‌مان مانا ده‌گوازنه‌وه‌، له‌ پیکهاتنیاندا جیاوازی، به‌وه‌ش جیاوازی شیوازیان هه‌یه‌(شمیسا، ۱۳۷۳، ۲۹)، به‌هه‌رحال کێشه‌ی هه‌لبژاردنی وشه‌ له‌ ده‌قه‌ ئه‌ده‌بییه‌کاندا هه‌میشه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ کێشه‌ی جوانکارییه‌وه‌، به‌هێزی مانا و ده‌ریه‌ی، ئەمه‌ش ئەو شوێنه‌یه‌ که‌ شیوازی له‌ زمانناسی زیاتر ده‌روات و شیوازی ده‌چێته‌ بواری ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بییه‌وه‌ و له‌وانه‌یه‌ بریار له‌سه‌ر ئەوه‌ بدات که‌ کام هه‌لبژاردنی ده‌ریه‌ی، کاریگه‌رتر یان گونجاوتر و جوانتره‌.

۳/۳/۱ لادان له‌ نۆرم

یه‌کێکی تر له‌و بابه‌تانه‌ی که‌ کاریگه‌ری به‌سه‌ر چه‌مک و پێناسه‌کردنی شیوازه‌وه‌ هه‌یه‌ لادان له‌ نۆرمی ئاسایی زمانه‌، که‌ تێیدا زمان به‌و پێوه‌ره‌ی که‌ له‌سروشتی خۆیدا به‌رپوه‌ده‌چیت، ده‌شکێنریته‌، ئەم شکاندن و لادانه‌ش ده‌بێته‌ هو‌ی جیاوازی شیوازی جو‌راوجو‌ر و ئاستی هه‌مه‌ره‌نگ به‌ره‌م ده‌هێنێته‌. لادان له‌ سیسته‌می زمانی باو و ئاسایی بۆ ده‌قی هونه‌ری رێگه‌ پێدراوه‌ و ته‌نها تایبه‌تیش نییه‌ به‌ ده‌قه‌ ئه‌ده‌بییه‌کانه‌وه‌، به‌لکو له‌ ده‌قه‌ ئاینینییه‌کانیشدا و به‌تایبه‌ت له‌ قورئانی پیرۆز و فه‌رموده‌کاندا چه‌ندین دۆخی له‌م جوړه له‌ئاسته‌کانی زماندا به‌دی ده‌کریته‌، هه‌ر ئه‌وه‌شه‌ وایکرده‌ بێن به‌ خاوه‌نی زمانیکێ تایبه‌ت و شیوازی خۆیان.

لادان له‌ نۆرم تایبه‌تمه‌ندییه‌کی گه‌رنگی بواری شیوازه‌ و واده‌کات به‌ره‌می ئه‌ده‌بی زمانی پێوه‌ر تێپه‌رینێته‌ و زمانیکێ نو‌ی بۆ خۆی بنیاتبنیته‌، چونکه‌ گه‌ر نوسه‌ر ئەو وشانه‌ی که‌ هه‌لێده‌بژێریته‌ بۆ بنیاتی ده‌قه‌که‌ی هه‌مان ئەو واته‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌یان هه‌بێته‌ که‌ له‌نیوخۆی زماندا هه‌یانه‌، ئەوکات ده‌قه‌که‌ وه‌ک زمانیکێ ساده‌ و ساکار مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵدا ده‌کریته‌ و بالایی له‌ده‌سته‌دات، بۆیه‌ نوسه‌رانی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی له‌مباردا واته‌ی نو‌ی له‌وشه‌کان بارده‌که‌ن و زیاتر له‌چوارچێوه‌ی هونه‌ری خوازه‌ی ره‌وانیژیدا وشه‌کان به‌کارده‌هێنن.

له‌بواری ره‌خنه‌دا بابته‌ی لادان له‌نۆرم چه‌ندینجار خراوته‌ به‌رباس و به‌شی هه‌ره‌ زو‌ری ره‌خنه‌گران هاوه‌لوێستن، له‌روانگه‌ی ئەم چه‌مکه‌شه‌وه‌ له‌ شیوازیان ره‌وانیه‌ و پێناسه‌یان کردوه‌، بۆ نمونه‌ قالیری ده‌لێته‌: ((شیواز خۆی له‌خۆیدا لادانه‌ له‌ نۆرم)) (چالی، ۲۰۰۸، ۲۵)، هه‌روه‌ها بۆ شیکردنه‌وه‌ی لادان جیاوازی له‌نیوان شیعر و په‌خشاندن به‌وه‌ کردوه‌ که‌ په‌خشان وه‌ک رێکردنی ئاسایی (پێاسه‌کردن) داناوه‌ و ریتیمیکێ دیاریکراوی خۆی هه‌یه‌، شیعریشی به‌ سه‌ما چواندوه‌ که‌ جو‌له‌کانی له‌سه‌ر رێه‌وێکی شیواوه‌، پێی وایه‌ وه‌ک چۆن سه‌ماکردن جو‌له‌کانی له‌سه‌ر هێلێکی راست نییه‌،

شیعریش بههه مان شیوه لادانه لهو هیله راسته، واته لادانه له ریرهوی باو(لوصیف، ۲۰۱۱، ۴۲)، ئەمه بهلای سپیترهوه په یوهسته به بارودۆخی دهرونی نوسهروه و پیاوایه ههست و سۆزه دهرونییهکان، نوسه توشی لادان له رهفتاره دهرونییه ئاساییهکان دهکهن، به شیوهیهکی سروشتیش دهی لادانیکی زمانی هاوتا له زمانی ئاسایی دروستبکه(شمیسا، ۱۳۷۳، ۳۳)، بهواتایهکی ترهه رکاتیکی نوسه توشی شله ژانی دهرونی بیته به رهه میکی ئەدهی له دایک ده بیته و ئەو شله ژانه دهرونییهش بۆ خۆی زمانیکی گونجاو دههینیه بون که جیاوازه له زمانی باو و پیهو. (تۆدۆرۆف)یش هاواریه و بهلایهوه ئەگەر زمانی ئەدهی هه موی پراکتیکیکردنی شیوهی پزیمان بیته، ئەوا لادان دروست نه ده بو، بهلای ریفاتریشهوه لادان تیکشکاندن پزیمان و هه ندی جاریش به کارهینانی دارشتنی زمانی دهگمهنه(ویس، ۲۰۰۵، ۱۰۲-۱۰۳)، هه ر ئەم تپروانینه و له (کدکی) دهکات بلای (له راستیدا شیعر هیچ نییه، جگه له شکاندن نۆرمی زمانی ئاسایی و لۆژیکی، له ئاخوتنی ئاسایی و له کتیبه زانستییهکاندا، یان له ده رپینه فهرمییهکاندا، زمان دۆخیکی ههیه که هه موان هه مان شیوازی مامه له کردنیان له گه لیدا ههیه، یان هه رکه سیک به که میکی گۆرانکارییه وه گوزارشتی لیدهکات، به لām له شیعردا زمان بریتییه له شکاندن ئەم نۆرمه باوه)(کدکی، ۱۳۸۵، ۲۴۰).

له روانگهی ئەم بۆچونانهوه دهگهینه ئەوهی که لادان، هه ر ده رپینیکی، که یاسای زمانی باوی تیدا بشکینیت و جاریکی تر شیوازیکی نوێ له ریگهی دهقه وه بنیاتبنیت، که هه ر نوسه ر و ئەدیپیک به پی توانای خۆی و فرههنگه ئاوهزییه کهی بتوانیت یاسا و شیوازی نوێ و تایبته بهخۆی دابریژیت و لهویشهوه شیوازی تاکه کهسی خۆی له قوناغه ئەدهبییه کهدا پی دیاریبکات.

۴/۱ شیوازاناسی ئاماری

چه میکی شیوازاناسی ئاماری له بواری ئەدهیدا بۆ خۆی موتوربه کردنی دو زانسته(ئەدهب و ئامار) لهیه کتر و هاتنه کایه ی زانستیکی نوێیه، چونکه شیواز بهواتا باوه کهی کارکردنی زمانییه له نیو دهقدا و ئاماریش زانستیکی ژمیرهیه و له زۆر بواریا به کاردههینیت، له کاتیکیدا ئەم دو زانسته پیکه وه تیکه لده کرین ده بیته ریگایه کی نوێ و ناوی لێراوه به (شیوازی ئاماری) دهوتریت (شیوازی ئاماری پشت به ژماردن بیرکاری ده به ستیت بۆ چونه ناو دهقه ئەدهبییهکان ئامانجی به دیهینانی وه سفی ئاماری ده قیکه، بۆ ئەوهی له دهقه کانی دیکه ی ئەدهب جیایبکاته وه)(اشرف، ۱۳۹۵، ۶۰).

له روی میژوبیه وه وه ک میتۆدیکی زانستی له سییه کانی سه دهی رابردو هه ردو زانسته که پیکه وه به کارهینراوه، له نیویشیدا گرنگی به دوباره کردنه وهی که رهسته کانی دهق ده درێ، به لām له کاتیکیدا ئەو دوباره کردنه وانه سود به خش بن بۆ توژینه وهی شیواز و پیویسته که رهستهی دوباره کراوه له روی رێژهی به کارهینانییه وه له چاو که رهسته کانی تری زماندا واتایه ک بگهیه نن (اشرف، ۱۳۹۵، ۶۰-۶۱)، هه ندیک له توژینه وهکان یه که م هه ولێ موتوربه ی ئەم زانسته ده به نه وه بۆ کۆتایی سه دهی نۆزده هه م و به دیاریکراوی توژینه وهیه کی (T.C. Mendenhall) ه له سالی ۱۸۸۷ دا ده رباره ی شانۆنامه کانی شکسپیر، پاشان چهن توژینه وهیه کی ئاماری له نیوه ی یه که می سه دهی بیسته مدا له لایه ن (Zipf) له سالی ۱۹۳۲ و (Yule) له سالی ۱۹۳۸ و ۱۹۴۴ دا که ئەنجام دراو، لیکۆلینه وهی وردتر له م بواریا له لایه ن (Mosteller و Wallace) وه له سالی ۱۹۶۴ له سه ر (Paper Federalist The) ئەنجام دراوه، که پی گومان یه کیکه له توژینه وه به هیز و کاریگه رهکان له دیاریکردنی ناسنامه ی نوسه ردا ئەم به رهه مه به سه ره تای لیکۆلینه وهی ناته قلیدی داده نریت بۆ

دهستنيشانکردنی ناسنامهی نوسەر. لهو تووژينهوانه دا ههولێ ئهوه دراوه شيوازی نوسەر لهريگهی زمانه کهيهوه دهبرخريت (فرهمندپور و ديگران، ۱۳۹۱، ۲۷).

شيوازناسه کان ئامانجيان له به کارهينانی ريگای ئاماری ئهوهيه بگه نه ئه نجاميکی وردی زانستی لهريگهی ژماردنی که رهسته شيوازيه کان و بۆ ئه م مه به سه ش ژماردنی ئه ليکترۆنی و چه ند جوړيک له خسته به کارده هين بۆ ئه و که ره سه ته دوباره کراوانه ی له ده قی کدا هه ن بۆ ئه وه ی تاي به تمه ندي به شيوازيه کان بدۆزنه وه و له و ريگه يه وه بتوانن له ده قه که تيبگه ن و په سنی تيگه يشتنيان له ده قه که بکه ن، بيرجیرۆ له مباره يه وه ده لیت: ئه گه ر مه به ست له شيواز لادان بێت له ياساکانی زمان، ئه و ئامار ئه و زانسته يه که له لادانه کان ده کو ئی ته وه و ئه و شيوازيه که ريگه به تيبينيکردن و پيوانه کردن و ليکدانه وه ده دات (بيرجیرۆ، ۱۳۴، ۱۹۹۴)، بۆيه ده وتريت (ره هه ندی ئاماری له ليکو ئی نه وه ی ئه ده بدا يه کيکه له و پيوهره بنه رتي به باب ته يانه ی که ده توانريت بۆ ده ستنيشانکردنی شيوازيه کان و جياکردنه وه ی جياوازي به کانی نيوانيان به کاربه يتریت، هه روه ها که ره سه ته يه کی به نرخه بۆ پيوانه کردن تاي به تمه ندي به گرنه گه کانی شيواز به کاربه يتریت، گرنگی ئامار ليره دا ده گه رتي ته وه بۆ توانای جياکردنه وه ی خه سلەت و تاي به تمه ندي به زمانه وان ييه کان له يه کتر). (به شتی پور، ۱۴۳۸، ۲۳).

له ئه نجامی شيکارکردنی هه ر ده قی ک له ريگه ی ئاماره وه هه نديک ژماره مان ده ست ده که ويت وه ک ئه نجامی کو تاي، ئه و ژمارانه ش بوخوای گرنه گ نين، به لکو ليکدانه وه ی ژماره کان گرنه گيان هه يه، (زه عفه رانی) ده لیت: (ژماره زانست نييه، به لکو هه نديک که س به کاریان هيناهه بۆ به رزکردنه وه ی بازاره که يان) (مصلوح، ۱۹۹۳، ۱۳)، به و واتايه ی که ژماره و ئه نجامه کان گه ر ليکدانه وه يان بۆ نه کریت و هه ر به ته نها بگو تريت له ده قی کدا ئه وه نده کردار و يان ئاوه لئاو يان ... هتد هه يه، ئه و هيج بايه خيکیان بۆ تووژينه وه له چوارچيوه ی ئه ده بدا نابیت، به لکو ده بیت شيکاری ئه و ژمارانه بکريت و هو يه که ی ده ستنيشان بکريت، ئه و کاته له ليکدانه وه که يدا ده توانين بريار بده ين که ده قه که ده قی ک کرده ييه و هه لچونه که ی راسته قينه يه ياخود سوژيکی کاتي به و هيجی تر، بۆيه شيکارکردنی ده ق به يتی پيوهره کانی شيوازناسی ئاماری له ريگه ی چه ندي تي به وه بۆ گه يشتن به ئه نجامی کو تاي و برياردان له سه ر ده ق (سه رنج ده خاته سه ر ژماردنی که ره سه ته و وشه کانی ناو ده قی ک، ئاي دريژی وشه و په سته کان، يان په يوه ندي نيوان ئاوه لئاو و ناو و کرداره کان چوئن؟ باوه ريشی وايه له شيکاری ئاماری ده قدا که ره سه ته کان هه مه چه شتر بن، ئه نجامه کان وردتر و فراوانتر و دلنيا که ره وه تر ده بن) (بليث، ۱۹۸۹، ۳۷). به واتايه کی تر ره هه ندی ئاماری له تووژينه وه ی شيوازناسيدا يه کيکه له پيوهره بنه رتي به کانی ده ستنيشانکردنی شيوازی جياواز له ده قی ک يان کو مه له ده قی کدا، کاری شيوازناسی ئاماريش به ته نها هه ر ژماردن و ريژه ديارکردنی بيرکاريانه نييه، به لکو ژماردن به شي که له کاره کانی و دوا ی ژماردن، شيوازناس (تووتر) ده بیت ژماره کان شيبکاته وه بۆ گه يشتن به ديارکردنی تاي به تمه ندي به کانی شيوازی ده قه که، شيوازی ئاماريش به تيکرای ريژه ی دوباره بونه وه ی ديارده يه کی ديارکراو (که ده جار يان سه د جار له ده قی کدا دوباره بوه ته وه) و راده ی زيادبون يان که مبون ي له ده قی کي ئه ده بدا ده توانيت يارمه تيده رمان بیت بۆ تيگه يشتن له شيوازی ئه و ده قه و ليکدانه وه که ی، هه روه ها ده توانيت يارمه تيده رمان بیت له ناسینی نوسه رانی ده قه ناسراو و نه ناسراوه کان.

به شيوه يه کی گشتی کرده ی شيوازناسی ئاماری بۆ به راواردکردن به کارده هينريت، جا ئه و به راوردکردنه له نيوان چه ند که ره سه ته يه کدا بیت له نيو يه ک ده قدا، ياخود که ره سه ته يه ک له نيوان چه ند ده قی کدا يان چه ند که ره سه ته يه ک له نيو

چەند دەقیكد، بە مەرجێك دیاریكردنی ئەو كەرەستە بۆ بەراوردكردنە كە سودبەخش بن بۆ دیاریكردنی شیوازی دەق یان دەقەكان. ئەگەر چی رەخنەگران لە چۆنیتی كاركردنی ئامار و بەتایبەت دیاریكردنی كەرەستەكاندا تەباین و هەریەكە و بۆ دیاریكردنی شیوازی دەقیك یان نوسەرێك رێگەیهك دەگرێتەبەر (ئەحمەد، ۲۰۰۹، ۳۶-۳۸) بەلام بەلامانەوه ئەو خالانە (سعد مصلوح) بۆ پرۆسەى شیوازی ئامارى خستوەتەرۆ زۆرگونجاون بۆ دیاریكردنی شیوازی دەقیك، نوسەرێك، كۆمەلە نوسەرێك، قوتابخانە و قوناغیكى ئەدەبى، یان بۆ بەراوردكردنی هەریەك لەوانە، دیارترین خالەكانیش ئەمانە:

1. رێژەى بەكارهێنانی كەرەستە فەرەهەنگیەكان.
2. رێژەى بەكارهێنانی پێكها تە زمانییەكان، وەك (ئاوێلناو، كار، ئاوێلكار، ناو، ... هتد).
3. رێژەى بەكارهێنانی وشەى كورت و درێژ.
4. رێژەى كورتى و درێژى رێستەكان.
5. رێژەى بەكارهێنانی جۆرەكانى رێستە، وەك: (رێستەى ناوى، رێستەى كارى، رێستەى سادە، رێستەى لێكدراو، ... هتد).
6. رێژەى (خوێزە، خواستن، ... هتد) (مصلوح، ۱۹۹۲، ۳۴).

هەرچۆنێك بێت، زانستی شیوازی ئامارى یەكێكە لە بوارەكانى لێكۆڵینەوه لە سەردەمى هاوچەرخدا، كە دەتوانرێت بۆ دەستیناشانكردنی شیوازه جیاوازهكان بەكاربهێنرێت، ماوەتەوه بڵێن زۆرەى ئەو توێژینهوانەى لەرێگەى ئامارەوه ئەنجامدەدرێن پێویستیان بە چەند جۆرێك لەخستە و دایاگرام و هێلکاری هەیه بە پێى مۆدێلە ئامارییهكە، كە یارمەتیدەردەبن بۆ تێگەیشتن لەئەنجامە بەدەستهاوەكان.

۲ / پراكتیزەكردنی شیوازاناسی ئامارى بەسەر قەسیدەى (گەرمیان و داپژانی رۆح)دا.

۱ / ۲ (گەرمیان و داپژانی رۆح) لەژێر تیشكى (مۆدێلى بوزیمان)دا.

۱ / ۱ / ۲ پوختەى مۆدێلى ئامارى بوزیمان.

مۆدێلى ئامارى بوزیمان یەكێكە لە دیارترین ئەو جۆرانەى ئامار كە لەبوارى شیوازاناسیدا بەكاردههێنرێت، زانای ئەلمانی (A. Busemann) لەسالى ۱۹۲۵ بۆ دیاریكردنی تایبەتمەندییهكانى زمانى ئەدەبى دایهێناوه، تێیدا رێژەى روداو بەرێژەى وەسف بەراورد دەكرێت، دواتر لەلایەن زانای دەرونناسى (V. Neubauer) هەوێ گۆرانكارى لە هاوكێشهكەدا كراوه بەوهى لە بەرانبەر روداودا كارەكان و لەبەرانبەر وەسف هاوێلناوەكان وەرگیراون، هاوكێشهكەش بە (VAR) ناسراوه كە (V) بەواتای (Verb) كار، A بەواتای (Adjective) هاوێلناو، R بەواتای (Ratio) رێژە و بەم جۆرەیه:

$$var(كار بۆ ئاوێلناو) = \frac{verb(كار)}{adjectiv(هاوێلناو)}$$

به‌پێی هاوکیشه که ژماره‌ی کاره‌کان دابه‌شده‌کریته به‌سه‌ر هاوه‌لناوه‌کاندا، واته (رێژه‌ی کار بۆ هاوه‌لناو)، هه‌تا ئه‌و ژماره‌یه‌ پله‌که‌ی به‌رز بێت شیعریه‌ی ده‌ق زیاتره، بۆزیمان توێژینه‌وه‌که‌ی له‌ چیرۆکی منداڵاندا ئه‌نجامداوه و تیبینی ئه‌وه‌ی کردوه ژماره‌ی ئه‌و وشانه‌ی ته‌عیر له‌روداو و کرده‌کان ده‌که‌ن زیاتر به‌کاره‌ینراون له‌و وشانه‌ی ته‌عیر له‌ هاوه‌لناو ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها تیبینی ئه‌وه‌ کرد باری هه‌لچونیان به‌رز و چالاکه، له‌ مڕۆقه ئارامه‌کان زیاتر کار به‌کارده‌هین؛ که‌سانی ئارام زیاتر سیفات به‌کارده‌هین (مصلوح، ۱۹۹۲، ۷۳-۷۶).

توێژینه‌وه‌کانی ئهم بواره ئه‌وه‌یان خستوه‌رو رێژه‌ی به‌ده‌ستهاتوی کار بۆ هاوه‌لناو له‌نیو ده‌قه شیکارکراوه‌کاندا وه‌کیه‌ک نین و ده‌گۆرین، ئه‌ویش به‌ دو شیواز، یه‌که‌م: له‌سه‌ر ئاستی پیکهاته‌ی ده‌ق، بۆ نمونه رێژه‌ی کار له‌ شیعردا به‌رزتره به‌راورد به‌ په‌خشان، له‌ ئاخوتندا به‌رزتره به‌ به‌راورد به‌ نوسین، له‌ ده‌قی ئه‌ده‌بیدا به‌رزتره به‌ به‌راورد به‌ بابته‌ی رۆژنامه‌وانی (وتار و هه‌والنامه و...هتد)، له‌شیعری لیریکیدا به‌رزتره به‌راورد به‌ شیعریکی بابته‌ی...، دوهم: له‌سه‌ر ئاستی ناوه‌رۆکی ده‌ق، ته‌مه‌ن کاریگه‌ری له‌سه‌ر زیادکردنی رێژه‌ی کار هه‌یه، بۆ نمونه له‌ ته‌مه‌نی گه‌نجی و لاوییدا به‌رزتره به‌راود به‌ ته‌مه‌نی پیری، هه‌روه‌ها په‌گه‌زیش کاریگه‌ری خۆی هه‌یه بۆ نمونه لای په‌گه‌زی مێ به‌رزتره به‌راورد به‌ په‌گه‌زی نێر (مصلوح، ۱۹۹۲، ۷۵-۷۶ و ئه‌حمه‌د، ۲۰۰۹، ۳۹، حه‌مه‌د و رۆژگار، ۲۰۱۸، ۴۵۲-۴۵۳)، به‌تیبینیکردن له‌م بابته‌ ده‌توانین بڵێن ده‌کریته له‌نیو خودی یه‌ک په‌گه‌زی ئه‌ده‌بیشدا و ته‌نانه‌ت له‌ دو ده‌قی یه‌ک نوسه‌ردا به‌هۆی تیبمای جیاوازه‌وه رێژه‌ی کار بۆ هاوه‌لناو گۆرانی به‌سه‌ردا بێت، هه‌ندیک له‌ توێژه‌ران له‌و باوه‌رپه‌دان ئهم شیوازی ئامارییه ((جوانی ده‌ق ئاشکرا ناکات، به‌لام ئه‌گه‌ر بچیتته پال رێبازی تر بۆ ئاشکراکردنی لایه‌نه‌کانی جوانی ئه‌ده‌بی ئه‌وا سودی زیاتر ده‌بێت و بواری په‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی فراوانتر ده‌کات)) (ئه‌حمه‌د، ۲۰۰۹، ۳۹).

ماوه‌ته‌وه بڵێن که‌ره‌سته‌ی ئه‌ژمارکراوی کار و هاوه‌لناو له‌ ده‌قه‌کاندا له‌ زمانیکه‌وه بۆ زمانیکێ تر جیاوازه و ئه‌و جیاوازییه‌ش په‌یوه‌سته به‌ تایبه‌ته‌مه‌ندی پیکهاته‌ی کار و هاوه‌لناو له‌ زمانه جیاوازه‌کاندا، به‌و هۆیه‌ی که‌ پێویسته‌ کاری ئه‌ژمارکراو کاریک بێت په‌یوه‌ست به‌روداوه‌وه، روتنر بڵێن ئه‌و کارانه‌ی که‌ له‌ پرۆسه‌ی ئاماریدا ئه‌ژمار ده‌کریته پێویسته‌ کاریکی ته‌واو بن و ئاماژه‌یان به‌روداوێک کردبێ، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا هه‌ندیک له‌و کارانه‌ی که‌ ئه‌ژمارناکریته بریتین له‌: الافعال الناقصه وه‌کو: (کان و هاوړیکانی به‌مه‌رجی وه‌کو کاری ته‌واو به‌کارنه‌هاتن)، الافعال الجامده وه‌کو: (نعم، بئس)، افعال الشروع والمقاربه وه‌کو: (کاد و هاوړیکانی)، جگه له‌مانه له‌پرۆسه ئامارییه‌کاندا هه‌مو کاره‌کانی دیکه ئه‌ژمار ده‌کریته، سه‌باره‌ت به‌ هاوه‌لناویش هه‌مویان ئه‌ژمارده‌کریته به‌مه‌رجیک هاوه‌لناوه‌که‌ په‌سنکراوه‌که‌ی له‌ ده‌قه‌که‌دا هاتبێ (مصلوح، ۱۹۹۲، ۷۷-۷۸)، له‌ زمانی فارسی‌شدا هه‌روه‌کو زمانی عه‌ره‌بی له‌ پرۆسه‌ی ئاماریدا هه‌مو ئه‌و هاوه‌لناوانه‌ی که‌ په‌سنکراویان له‌گه‌لدا دیت له‌نیو ده‌قه‌کاندا ئه‌ژمارده‌کریته، سه‌باره‌ت به‌ کاره‌کانیش هه‌مویان ئه‌ژمار ده‌کریته جگه له‌ کاری ناته‌واو که‌ به‌ (افعال اسنادی) ناو ده‌بریت (ناعمی، ۱۳۹۸، ۱۳۰)، له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و پێوه‌رانه‌ی زمانانی بیانیدا له‌ پرۆسه‌ی شیوازی ئاماری ده‌قه‌که‌ی به‌رده‌ستماندا ته‌نها کرداره ناته‌واوه‌کان ئه‌ژمارناکه‌ین به‌و هۆیه‌ی بناغه‌ی مۆدێله ئامارییه‌که‌، که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای روداو و سیفات و هه‌مو سیفات‌ه‌کان له‌ زمانی کوردیدا به‌رانبه‌رن به‌هاوه‌لناو، سه‌باره‌ت به‌کاره‌کانیش کاری ناته‌واو له‌ زمانی کوردیدا ته‌نها له‌و رێستانه‌دا ده‌رده‌که‌ون که‌ پیکهاته‌که‌ی نیه‌اد و گوزاره‌ن، بۆیه کاره‌که‌یان ئاماژه به‌روداو ناکات، ته‌نها ئه‌و کاته ده‌ژمێردریت، که‌ وه‌کو کاری ته‌واو هاتبێ، چونکه (بو) که‌ کاری ناته‌واوه له‌ هه‌ندی باردا به‌ واتای (هه‌بون)ی کرداری ته‌واو دیت، بۆ نمونه: (ئیمه‌ خانویه‌کی گه‌وره‌مان بو)، یان به‌واتای

(له دایکبون، خاوه ندری، بون(وجود)، به شیک له کاری ناساده) هات ئه و کاته وه کو کارێکی تهواو مامه له ی له گه ئدا ده کریت. له کو تاییشدا (پۆیسته له کاری ئاماریدا به وردبینیه وه سه رنج له سی ده ستور بده ی:

1. کار و بابته ی ژماردنه که به وردی بناسین و نیشانی بده ی.
 2. بۆته وه ی بتوانین به دروستی و وردی کاری ژماردنه که ئه نجام بده ی، داوای یارمه تی له که سیک بکه ی، یان له رینگه ی کو مپوته ر (ژمیره) وه ئه م کاره ئه نجام بده ی.
 3. دنیابین که ئامار ئاگاداری له بابته ی توژینه وه که مان ده کات (محمود فتوحی، ۱۳۹۱: ۱۷۱).
- ئیمه ش له به ر رۆشنا ی ئه م باسه دا ده که که و خشته و دایاگرام و رێژه ی به رزی شیعریه ته که ی له روانگه ی مۆدله که وه شیکار ده که ی.

۲/۱/۲ پراکتیزه کردنی مۆدلی بوزیمان له سه ر قه سیده ی (گهرمیان و دارژانی رۆح).

ده قی گهرمیان و دارژانی رۆح ده قیکی دیوانی (چراکانی سه ر هه له موت) ی شیرکو بیکه سه که له سالی ۱۹۹۹ دا بلاوی کردونه ته وه، وه ک خۆی ده لیت: ((چراکانی سه ر هه له موت کو مه له ئه زمون و ئه وینیکی تری ژیا نی ئه ده یی منه. ئه و په خشانانه که له هه ناسه کانی شیعر خۆی مۆتوربه کراون. هه لۆیستی به رجه سته ن و گو لدانی وه فان بۆ ئه و هاوړی و مامۆستا و پێشمه رگه و خۆشه و یستانه ی به جیا ن هیشته ی و به لām دوای خۆیا ن مانایه کیا ن دا به ژیا ن و خه بات و دا هپنا ن و منبشیا ن له ئه وینی خۆیا ندا نو قم کرد)) (بیکه س، ۲۰۰۶، ۶۲۷)، ئه م ده قه له رۆی دارشته وه شیوا زیکی شیعر و له هه ندی باریشدا هه سته که یته په خشانیکه هه ربه یه خۆی ده لیت: (هه ندی جاریش، ناوی (وته ی ئه ده ی) یا ن (په یی شیعریش) م لی ناو... شایه نی ئاماژه بۆ کردنه که گه لی جار تخوبه کانی نیوا ن شیعر و په خشان هه ر ته وا و کال ئه بنه وه، به گرا ن له یه کتر جو ی ئه کرینه وه. ره نگه په خشان به به راو رد له گه ل شیعر دا، به ده نگیکی به رزتر و هه ندی جاریش راسته و خۆتر بدو ی. زما نی مه جازیشی ته نکتره و مه نتیقی عه قلی زا لتره و ده رگا کانی خۆی زیاتر ئه کاته وه. بیرمه جاریک له دیداریکدا وتم: شیعر شاخوداخی زما نه و به لām په خشان پیده شتی!!)) (بیکه س، ۲۰۰۶، ۶۲۶). ئیمه لی ره دا له به ر درێژی قه سیده که ته نها چه ند دیڕیکی لی ده نو سینه وه.

گهرمیان و دارژانی رۆح

ئه م پیده شته به گره یه و ئه م ژیه مۆی خۆله،

پێستی کام قه سیده ی سوتا و کام مۆرو هه ئقرا وه؟!

ئه م به رای ی گهرمینه چ کبه یه کی تیا زا وه و

چ گێژه لۆکه یه ک به ده می وه شومه و ته ندوره کانی خۆی،

خوینی ره شتانه ی قوربا نییه کانی تیا نو سیوه ته وه؟! (بیکه س، ۲۰۰۶، ۷۵۶).

دیاری کردنی رێژه ی (VAR) له ده قی (گهرمیان و دارژانی رۆح) ی (بیکه س، ۲۰۰۶، ۷۵۶-۷۶۶) دا که به نزیکه یی (۱۳۸۰) وشه یه له کاتی پێوانه کردنی به پێی هاوکی شه ی بوزیمان، رێژه ی کار بۆ ئاوه ئنا و (VAR) به م شیوه یه ی خواره وه ده رکه وت:

ژماره ی کار له ده قه که دا: ۱۲۲

ژماره‌ی ئاوئه‌ئناو له ده‌قه‌كه‌دا: ۹۹

$$\text{رێژه‌ی کار بو ئاوئه‌ئناو (VAR)} = \frac{\text{ژماره‌ی کاره‌کان}}{\text{ژماره‌ی ئاوئه‌ئناوه‌کان}}$$

$$\frac{۱۲۲}{۹۹} = \text{رێژه‌ی کار بو ئاوئه‌ئناو}$$

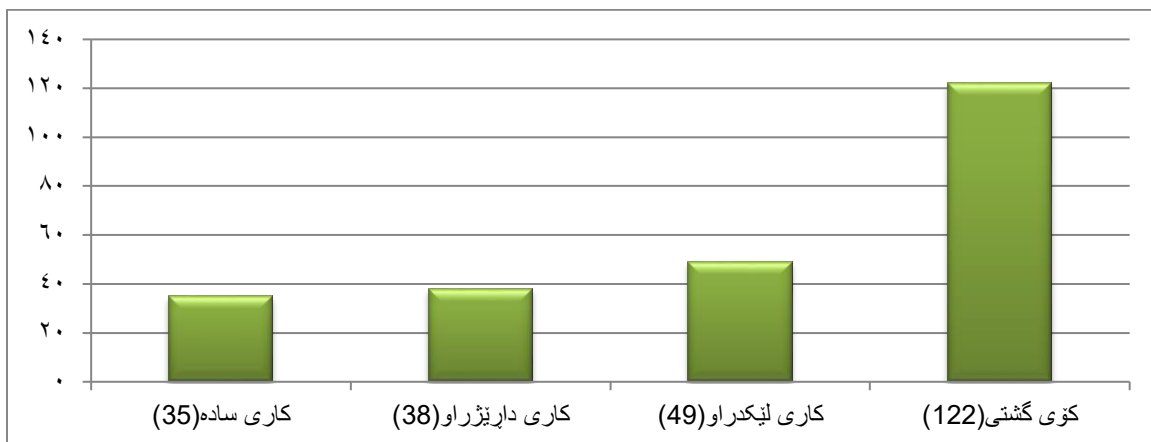
$$۱,۳۳ = \text{رێژه‌ی کار بو ئاوئه‌ئناو}$$

ده‌توانین پێکهاته‌ی کار و هاوه‌ئناو به‌گشتی له‌ کۆی ده‌قه‌كه‌دا له‌م خشته‌ی خواره‌وه‌دا بخه‌ینه‌رو:

رێژه‌ی به‌کاره‌ینانی ئاوئه‌ئناو	رێژه‌ی به‌کاره‌ینانی کار	گه‌رمیان و دارژانی رۆح
%۷	%۹	

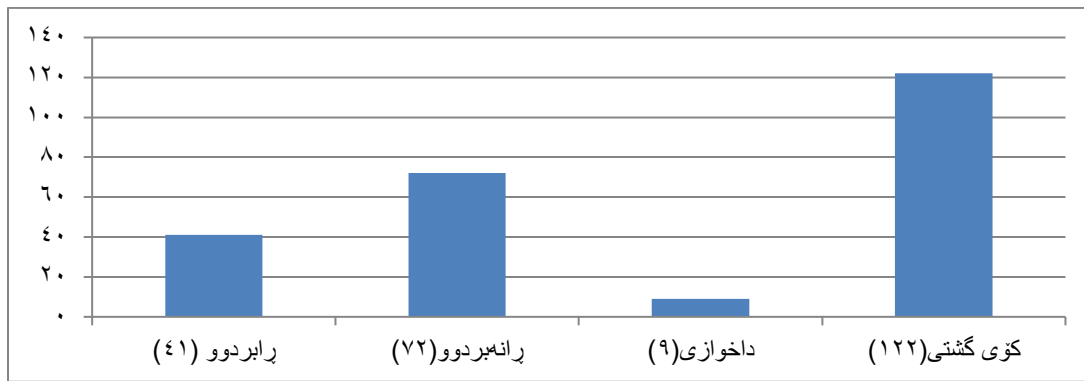
خشته‌ی ژماره (۱)

دیاره‌کاره‌کانی ئەم ده‌قه له‌ روی پێکهاته‌وه‌ هه‌مویان به‌ک پێکهاته‌یان نییه‌، بۆیه له‌م خشته‌یه‌دا رێژه‌ی زۆری و که‌می به‌کاره‌ینانیان نیشانده‌ده‌ین.

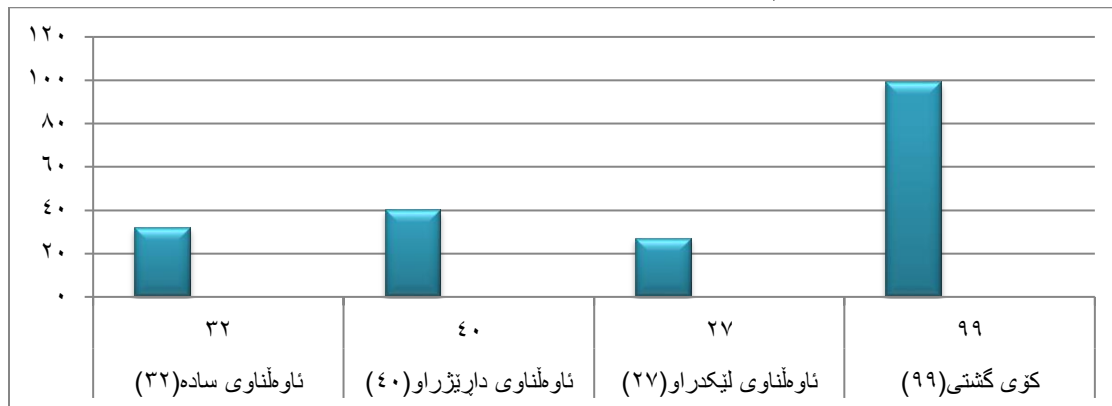
خشته‌ی ژماره (۲)

هه‌روه‌ها کاره‌کانی ئەم ده‌قه له‌ روی دهم و کاته‌وه‌ تاییه‌ت به‌کاتیکی دیاریکراو نین، بۆیه له‌م خشته‌ی خواره‌وه‌دا ده‌مکاته‌کانیان نیشانده‌ده‌ین.

خشتهی ژماره (3)

هه‌رچی ئاوهرناوه‌کانیشه له‌روی پیکهاتنه‌وه هه‌ر سێ جوهره‌که‌ی (ساده، دارپژراو، لیکدراو) تاراده‌یه‌ک له‌روی رێژه‌ی به‌کارهێناناوه‌ نه‌زیکن له‌یه‌که‌وه، که له‌م خشته‌یه‌ی خواره‌وه‌دا نیشاندراون.

خشتهی ژماره (4)

لێره‌دا ده‌پرسین ئایا ئه‌و رێژه‌ی به‌کارهێنانی ژماره‌ی کار و هاوه‌لناوه‌ی به‌کارهاتون چیمان پێده‌لێن؟ وه‌ک ده‌بینین رێژه‌ی کار زیاتره‌ له‌ رێژه‌ی ئاوهرناو، واته‌ رێژه‌ی (VAR) به‌رزه، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نێت که پله‌ی ئه‌ده‌بی شیوازی ده‌قه‌که به‌رزه، به‌و پێیه‌ی بناغه‌ی مۆدیله‌که‌ بۆ دیاری کردوین، ئه‌گه‌رچی ئه‌م ئه‌نجامه له‌ده‌قیکه‌وه بۆ ده‌قیکی تر یان له‌ شاعیریکه‌وه بۆ شاعیریکی ده‌گۆرێت، واته‌ رێژه‌یه‌یه.

ده‌قه‌که‌ هه‌لچونی زۆره و ورژان و جوهره‌ی ده‌رونی شاعیر پیشان ده‌دات، که به‌پێی هاوکیشه‌ی بوزیمان هێزی شیعرییه‌تی به‌رزبوته‌وه، به‌کێ له‌ هۆکاره‌کانی به‌رزبوونه‌وه‌ی ئه‌م رێژه‌یه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌قی هاوچه‌رخ و نوێدا دێره‌ شیعره‌کان له‌ روی واتاوه له‌ یه‌کتری داناچرپێن و زۆرجار ده‌ق له‌ سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی وه‌ک رسته‌یه‌کی درێژی لێدیت، کورتی و درێژی ده‌ربڕینیش کار ده‌کاته سه‌ر رێژه‌که ((چونکه‌ که قسه‌ خێراتر ده‌کریت، ئاوهرناو که‌متر به‌کارده‌هێندرێت)) (حه‌مه‌د و رۆژگار، 2018: 455)، واته‌ مه‌به‌ست له‌ خێراتری قسه‌کردن ئه‌وه‌یه، که ئاخاوتنی راسته‌وخۆیه و هه‌ردو پۆلانی سه‌ره‌وه و ژێره‌وه یه‌کن.

له‌ شیوازه ئامارییه‌کاندا شیکردنه‌وه‌ی ده‌قه‌کان زیاتر بۆ مه‌به‌ستی به‌راوردکردنی نێوان دو ده‌ق یان به‌ره‌می دو شاعیر یان دو قۆنای ئه‌ده‌بین، به‌لام ئیمه له‌م توێژینه‌وه‌یه‌دا به‌ مه‌به‌ست ته‌نها ده‌قیکه‌مان هه‌لپژاردوه و مه‌به‌ستمانه

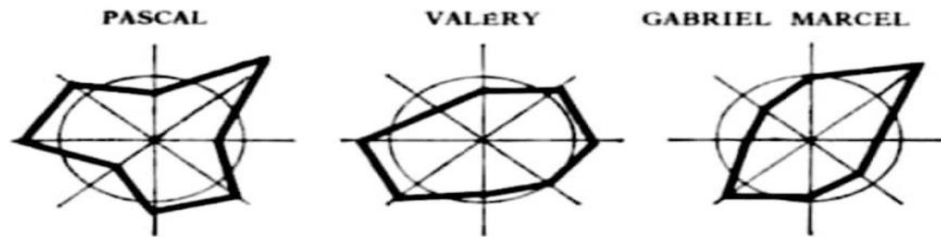
له رینگه ئامارهوه کورد گوته نی (مشتی نمونه ی خهرمانیکه) دهقه کانی شیرکو کنه و پشکنین بکهین، ئه وهی له ئهم ئامارهوه به دهست دههینریت دهتوانیت سودبهخش بیت بو دیاریکردنی تایبهتمهندییه کانی تاکه دهقیک یان دیوان و کومه له شیعریه کانی شاعیریک، له کوتاییشدا له رینگه ئه وه زمانه وه شاعیره که و شیوازه که ی بناسینه وه، ههروهها له رینگه شیوازی ئاماریه وه ئه گهرچی به تهنها ناتوانین بریار بدهین، به لام ئه نجامه که ی هۆکاریکی باشه بو دۆزینه وهی ئه وه دهقانه ی که له نیوان دو شاعیردا ساغنه کراونه ته وه، ئه مهش کاتیک ته وای به رهه می شاعیریک ده خریته ژیر زهره بینی ئهم ئامار و پشکنینه وه، له م شیوازه ئاماردا ئه گهر به تهنها ریژه و ژماره ی به کارهینانی هه ندی له که رهسته کان به دهستهینریت، ئه و له ئاماری (زامب) که له وای ئهم باسه وه دهچینه سه ری فورم و شیوازیکی وینه یی له ئاماری دهقه که وه به دهست دیت و زیاتر دنیامان ده کاته وه له ساغکردنه وهی دهقه کیشه له سه ره کاند.

۲/۲ (گهرمیان و دارژانی رۆح) له ژیر تیشکی (مۆدیلی زامب) دا

۱/۲/۲ بوخته ی مۆدیلی ئاماری زامب

ئه و توویننه وانه ی له بواری شیوازه ریدا کاریان له سه ر دهقی ئه ده بی کردوه زۆر زه وندن، له نیو ئه و توویننه وانه دا که ئاماریان کردوه ته بناغه بو شیکارکردنی دهقه کان که م نین و چه ندین جوړ و مۆدیل و شیوه ی جیاواز له لایه ن ره خه گرانه وه خراونه ته به رده ست، به و هۆکاره ی ((ئامار بوته رینگه یه ک تا ده رئه نجامی باوه رپێکراوی لی هه لپه ینجریت، چونکه ئه نجامه کانی له رینگه ژماره وه ده خریته رو، له ئیستای لیکۆلینه وه له دیارده زانستییه کاند زۆر جیی بایه خه و زۆرجار له رینگه ئامیری کۆمپیوته ر و ژمیریاره وه ئه نجامه کانی به ریژه ی سه دی له هه مو بواره کاند ده ستنیشان ده کريت، به وهش ده رئه نجامیکی دروست به ده ستده هینریت. له کوندا ئامار تایبه ت بو به بواره زانستییه کانی وه ک بیرکاری و هاوچه شنه کانی، ئهم بابته له ئیستای توویننه وه دا له بواری زانسته سروشتی و مرقایه تییه کانییدا جیی متمانه یه و هاوته نیو بواره کانی زانستی زمان و ئه ده به وه، ده توانریت بو دیاریکردنی دیارده ئه ده بییه کان و ریژه ی به رزی و نزمی ئه و دیاردانه له لای نوسه ریک یان کومه له نوسه ریک و زۆرجار دهقی قوناغیکی پی دیاری بکريت)) (عه لی، ۲۰۲۳، ۴۲).

مۆدیلی ئاماری (زامب) یش به کیکه له و مۆدیلانه ی که به شیوه یه کی ورد له رینگه ی ئاماره وه کار له سه ر دهقی ئه ده بی ده کات، که تیایدا چه ند هیلنیک که له خالیکدا یه کده گرته وه و له شیوه ی ئه ستیره کدایه هه ریه ک له و هیلانه بو به شه ئاخوتنیک یان جوړیکی که رهسته که کاریگه ریان له شیوازا هه یه، دانراوه، هیله کان به ژماره دهنه خشینرین تا ریژه ی به کارهینانی ئه و که رهسته یاخود به شه ئاخوتنه ی به ریژه ی سه دی له سه ر دیاریبکريت، دواتریش ئه نجامه کانی هه ریه ک له و هیلانه به یه ک ده گه یه نرین و وینه یه ک به رهه مدیت، که ده بیته نه خشی دهقی شیکارکراو، ته نانه ت ده توانریت بو دیوانیک یان قوناغیکی ئه ده بیش ئهم شیوه ئاماره ئه نجامبدریت، له م پرۆسه یه دا وه ک (په خشان عه لی) ده لیت: توویننه ران به وای جیاوازییه دیاره کانی نوسه ر و دانهدا ده گهرین (ئه حمده، ۲۰۰۹، ۳۷)، له هه مانکاتیشدا ده توانریت نه ک ته نها یه ک نوسه ر به لکو ده توانریت چه ند نوسه ریک یان نوسه رانی قوناغیک به راورد به قوناغیکی تر بکريت و جیاوازییه کانیان له رینگه ی ئه و نه خشه ی به رهه م دیت به رونی ببینریت، وه ک ئهم نه خشانه ی له ئه نجامی شیکارکردنی به رهه می چه ند نوسه ریکه وه به ده ستها تون له لایه ن دانهری مۆدیله که وه، که بو سی نوسه ری کردون.

وئەنەى ژمارە (۱) لە (Guiraud, 1970, 219) وەرگىراوە.

وەک دانەرى مۆدێلە کە دەلێت ئەم ئامارە لەسالى ۱۹۵۶ بۆ تووژینەووە لەسەر هەندىک کارى شىوازى کە (لە ژىر سەردىرى کارى پراکتىکى لە فاکەلتى ئەدەبى زانکۆى هامبۆرگ ئەنجامدارەن) بە کارهێنارەن، وەک خۆى دەلێت: ئەو هەشت هێلە دەتوانرێت تا شازدە هێل بچێت، بەلام باشتىرینیان لە نىوان پىنج بۆ دوازدە هێلە (Guiraud, 1970, 218)، پرۆسەى پىوانە کردنە کەى بە فەرەنسەى پىدەوتریت (la stylométrie) واتە (مەترى شىوازى) لە فەرەنگى ئۆکسفۆرددا واپىناسە کراوە (برىتییە لە شىکارکردنى ئامارى گۆرانکاریە کانى شىوازى ئەدەبى لە نىوان دوو نوسەر یان دوو ژانرى ئەدەبىدا) (Stevenson, 2010, 1771)، ئەو ئەنجامەش کە دواى شىکارکردنى دەقە کە بە دەست دەهێنرێت و وەک لەوئێهە کەى سەرەووەدا دەهێنرێت بە فەرەنسەى پى دەوتریت (Les stylogrammes) واتە نەخشی شىواز، کە (J. Brenner) واپىناسەى دەقە: برىتییە لە گرافىکى کۆمپىوتەرى و لە شىوێهەى هێلکاریدا دادەنرێت بۆ هەندىک بەشى دەق لە لایەن کەسایەتییە دیارەکانەووە (J. Brenner, 1989, 193)، (ج. ن. هوک) یش لە بارهیهووە دەلێت: دەتوانرێت کۆمپىوتەرەکان بەجۆرێک بەرنامە دابىژرێن کە شىکارى دەقێکى چاپکراو بکات بۆ نىشاندانى رێژەى سەدى وشەکانى وەکو ناو و کردار یان بەشەکانى تری ئاخاوتن و قسەکردن (J.N.Hook, 1991, 165)، دیارە ئەمەش بەمەبەستى دیارىکردنى شىوازى نوسەر/قسەکەرە و لێرەشەووە تايبەتمەندى شىوازى کە دەردەکەوێت.

ئەو کەرەستەنەى کە (جېن ماری زامب) بۆ مۆدێلە ئامارى کەى دیارىکردن، خۆى لە ئەمانەدا دەهێنێتەووە، ئەوێندەى کە هەیه لەم ئامارەدا کردارە ناتەواوەکان لە ئەژمارکردنى رێژەى سەدى کاردا لەگەڵ کارە تەواوەکاندا جياناکرێتەووە.

۱. ناوێکان ۲. جێناوێکان

۳. ئاوەلناوێکان ۴. کارەکان

۵. کات و شوێن ۶. ئامرازى پەيوەندى

۷. ئامرازى گەیهنەر ۸. ئامرازى پیکەووەبەستن (Guiraud, 1970, 219)

وەک خودى زامب دەلێت: لە مەترى شىوازىدا ناتوانین هېچ شتێک لە بواری لیکۆلینەووە کەدا جیبهێلین کە بتوانرێت بپۆریت... دەتوانین ژماردەکان و شىکارکردنى هۆکارەکانى و پىشبینى ئامارى کە، بەراوردکردن بکەین، بە تیگەيشتمان لەکۆى گشتى ئەنجامەکان لە کۆتاییدا حوکمدان لەسەرى دەکرێتە جوانکاری (Guiraud, 1970, 216)، تىبىنیهەى گىرنگ لەم مۆدێلەدا، کە پىوێستە ئاماژەى پى بکەین ئەوێهە، لە زمانى تىوێستە کەیدا جێناوێکان وشەى

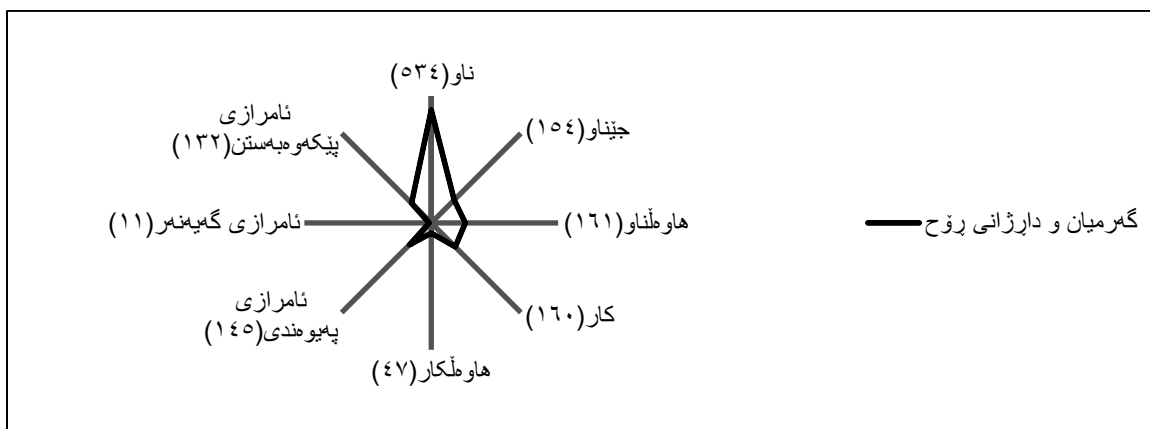
سهر به خۆن، به لām له زمانى توژينه وه کهى ئيمه دا له بهر ئه وهى به شىک له جىناوه کان (مه به ست له جىناوه لکاو ه کانه) ده لکين به وشه کانى تره وه، ههروه ها هه ندىک له وشه کان وشه ی لىکدرا و دارپژراون (ناساده ن) واته له وشه يه ک زياترن، بۆيه مه رج نيه کۆى ژماره ی که رهسته جياکرا وه کان هاوتای ژماره ی کۆى وشه کانى دهقه که بن، له بهر ئه وه ش ئه نجامه ئاماريه که له سه ر بناغه ی وشه کانى که رهسته که به رزى و نزمى هيله کان له وینه که دا ده نه خشىنىت، به واتايه کى تر له م ئاماره دا کۆى ژماره ی هه مو که رهسته کان له برى ژماره ی وشه کان تۆمار ده کریت، پاشان بۆ ديارى کردن پرژهى هه ر که رهسته يه ک دابه شى ژماره ی هه مو که رهسته کان ده ریت تا پرژه که ی ديارى بکريت.

٢/٢/٢ پراکتيزه کردنى مۆديلى زامب له سه ر قه سیده ی (گه رميان و دارژانى رۆح).

له سه ر بناغه ی مۆديله که که رهسته زمانيه کانى ده ق به سه ر ئه وه هشت به شه ئاخواتنه ی پيشودا دابه شه ده کرين و هه ريه که شيان ده بنه سه رى هيلک له شىوازه وینه يه که دا، دواتر هه ريه که يان به پي پرژه ی به کاره ينانى له دهقه که دا له ريگه ی کۆمپيو ته ره وه له خالىکدا جيگير ده بىت، پاشان کۆى خاله کان به يه ک ده گه يه نريت و نه خشىک ديته به رهه م، که ده بىته ته واوى تايه ته منديه کانى دهقه که، هه ر ئه مه شه واى له (فرۆسيس) کردوه که بلیت: (شىوازی وینه ي به جوړىک له جوړه کان مۆديلىکه له تايه ته منديه جياوازه کانى ده ق و پنده چىت گرنگيدانى زياتر به هه لپژاردنى شىوازی وینه يي بيرۆکه يه کى باش بىت) (Forsyth, 1995, 53).

ئيمه ش له دواى به شکردن و شيته لکردنى وشه کانى ئه م قه سیده يه به سه ر ئه وه هشت به شه ئاخواتنه دا ئه م پرژه يانه مان لى به ده سه ته ينا:

ناوه کان (٥٣٤) دانه، هه مو وشه يه ک که ناو بىت بۆ شت يان ناوى واتاييش بىت ئه ژمارکراوه، جىناوه کان (١٥٤) دانه، هه مو جوړه کانى (لکاو، سه ر به خۆ، هه ي، خۆي، ناديار... هتد) ئه ژمارکراوه، هاوه لئاو (١٦١) دانه، له م مۆديله دا هه مو جوړه کانى هاوه لئاو ئه ژمار ده کرين، ئه مه له کاتىکدا له مۆديله که ی پيشو (بۆزيمان) دا ته نها هاوه لئاوىک ئه ژمار ده کریت که په سنکرا وه که ی له گه لدا ها تىبىت، کار (١٦٠) دانه، هه مو جوړه کانى کار به ته واو و نا ته واو و ده مکاته کان يانه وه ئه ژمارکراون، هاوه لکار (٤٧) دانه، ته نها (کات، شوين) ئه ژمارکراون، چونکه له بناغه ی تيوره که دا هه ر ئه وانه ديارىکراون، ئيمه ش له بهر ئه وه ی له تيوره که لانه دهين، بۆيه ته نها ئه و دو جوړه مان ئه ژمار کردوه، ئامرازى په يوه ندی (١٤٥) دانه، ئامرازى گه يه نه ر (١١) دانه ی تىدابوه، مه به ست له ئامرازى گه يه نه ر وه ک وشه کانى (ئه گه ر، که، هه تا، هيشتا... هتد) ين، ئامرازى پىکه وه به ستن (١٣٢) دانه ی تىدابوه، که مه به ست له ئامرازى پىکه وه به ستن وشه کانى (به لām، يان، ئينجا، و، چونکه... هتد) ين، پاش ئه وه ی ئه نجامه کان له کۆمپيو ته ردا تۆمار کران ئه م وینه يه ی لى به ره مه ات:

وێنه‌ی ژماره (٢) ئەنجامی شیکاری به‌پێی مۆدێلی زامب

کۆی که‌رهسته جیاکراوه‌کان بۆ ئەم مۆدێله (١٣٤٤) که‌رهسته‌یه و نزیکه له کۆی ژماره‌ی وشه‌کانی ده‌قه‌که‌وه که (١٣٨٠) وشه‌یه، وه‌ک پێشتریش ئاماژه‌ی بۆ کراوه و به‌و هۆیه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان لیک‌دراون، واته‌ خۆی به‌ دو وشه‌یه له وشه‌کانی ده‌قه‌که‌دا ئەژمارکراوه، به‌لام له سیسته‌مه ئامارییه‌که‌دا وه‌ک یه‌ک وشه‌ مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کریت، یان جیناوه‌ لکاوه‌کان خۆیان به‌ وشه‌یه‌که‌وه لکاوه‌ و له‌ناو ده‌قه‌که‌دا ئەژمار ناکرێن، له‌پروسه ئامارییه‌که‌شدا جیا‌ده‌کرێنه‌وه، بۆیه مه‌رج نییه ژماره‌ی هه‌مو که‌رهسته‌کان هاوتای ژماره‌ی هه‌مو وشه‌کان بێت.

وه‌ک ده‌بینین له ئەنجامدا ده‌قی قه‌سیده‌ی (گهرمیان و دارژانی رۆح) زۆرت‌رین پێژه‌ی به‌کارهێنانی که‌رهسته زمانیه‌که‌ی ناوه، که‌رهسته‌کانی دیکه‌ش هه‌ریه‌که‌یان به‌پێی ژماره‌ی به‌کارهێنانی له‌ده‌قه‌که‌دا پێژه‌یه‌کی تیدا به‌کارهاتوه، که‌م‌ترین پێژه‌ش به‌کارهێنانی ئامرازه‌ گه‌یه‌نه‌ره‌کانه، لێ‌رده‌ا پرسیا‌ری ئەوه دیته‌ئارا، که‌ ئایا سودی ئەم وێنه‌یه‌ چیه‌؟ ئیمه‌ له ئەده‌بی کوردیماندا چۆن ده‌توانین که‌لکی لێ‌وه‌ربگرین؟ یان ئایا گۆرینی شوێنی ئەو که‌رهسته‌نهی نێو وێنه‌که‌ تا چ راده‌یه‌ک رینگه‌پیداوه؟ یان ئایا له‌کاتیکدا گه‌ر هه‌ر ده‌قیکی دیکه‌ دابه‌ش‌بک‌ریت بۆ به‌شه‌ ئاخاوتنه‌کانی و له‌کۆمپیوته‌ردا تۆماربک‌ریت که‌ نه‌خشیکی تری لێ دیته‌به‌ره‌م ئەو نه‌خشه‌یه‌ چیمان پێ‌ده‌ئیت؟

وه‌ک له‌ پێشه‌کی مۆدێلی ئاماری زامبدا ئاماژه‌ی بۆ کراوه له‌م جۆره ئاماره‌دا به‌هۆی دیاریکردنی ته‌واوی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ده‌قه‌که‌وه شیوازیکی وێنه‌ییمان ده‌ست‌ده‌که‌وت، که‌ له‌ ده‌قی هه‌ر نوسه‌ریکی دیکه‌دا له‌م جۆره وێنه‌(دایاگرام) شیوازییه‌ ده‌ست‌بکه‌وت پێویسته به‌گومانه‌وه لێی بروانریت به‌و مه‌به‌سته‌ی ده‌کریت دزییه‌کی ئەده‌بی بێت (Guiraud, 1970, 215)، که‌وايه ئیمه‌ ده‌توانین بۆ به‌راودی به‌ره‌می دو نوسه‌ر که‌ کاریگه‌رییان له‌سه‌ر یه‌ک‌تر هه‌بێ، به‌کاریبه‌هێنین، هه‌روه‌ها بۆ ئەو ده‌قانه‌ی کێشه‌له‌سه‌رن، وه‌ک ئەو ده‌قانه‌ی له‌نیوان دو نوسه‌ردا یه‌کلایی نه‌بوه‌ته‌وه، ئەمه‌ش به‌و جۆره‌ی به‌ره‌می هه‌ردو شاعیر به‌م پێوه‌ره ده‌پۆین و پاشان ده‌قه‌ کێشه‌له‌سه‌ره‌که‌ش ده‌پۆین به‌و پێیه‌ی نه‌خشه‌که‌ی له‌ به‌ره‌می کام شاعیریا‌نه‌وه نزیک بو، ئەو‌کاته بریارده‌ده‌ین هی کامیانه، چونکه ئە‌گه‌ر له‌مۆدێلی بوزیماندا نه‌توانین بریاردان و حوکمدانمان هه‌بێ، ئەوا له‌م مۆدێله‌دا تارا‌ده‌یه‌کی باش ئەو توانایه‌مان به‌هۆی ده‌ست‌خستنی وێنه‌که‌وه ده‌بێت.

بۇ ۋەلەمى ئەۋ پىرسىيارەي كە ئايا گۆرپىنى شوپىنى كەرەستەكان لە ۋىتەكەدا تا چ رادەيەك رېگە پىدراۋە؟ دەلىين دانانى ئەۋ شوپىنانەي بۇ ھەر جۆرە كەستەيەك لەۋ ھەشت جۆرە، كە دانراۋە، بەپپى خودى مۆدىلەكە و تېۋرىستەكەيەتى، بۇيە گەر شوپىنى كەرەستەكان بگۆرپىن رېگەپىدراۋ نىن، بەۋ ھۆيەي كە ھەر گۆرپىنىك دەبىتە ھۆي گۆرانى ۋىتەكە.

يەككىك لە سودەكانى ئەم ۋىتەيە ئەۋەيە ۋەك چۆن بە دەنگ ھەندى لەكەسانى دەنگىژ و بە رەنگ كەسانى ئاشنا و ناسىاۋى خۆمان دەناسىنەۋە، ھەر بەۋ جۆرەش نەخشەي بەدەستەتو دەبىتە روخسارى تايەتمەندىيەكانى دەقى شاعىران و نوسەران، ئىمە لە توپىنەۋەكەدا تەنھا يەك قەسىدەي (شېركۆ بىكەس) مان شىكاركردو، گەر تەۋاۋى دەقەكانى ناۋبراۋ بخەينە ژېر زەرەبىنى ئەم مۆدىلەۋە ئەۋا نەخشەيەكمان دەست دەكەۋىت، ئەۋ نەخشەيە ۋەك چۆن لە ھەر شوپىنىكدا كەسىكى ناسىاۋ و ئاشنا بىبىن، ئاۋاش دەزانىن كە ئەۋە نەخشەي دەقەكانى (شېركۆ) يە، لەگەل ئەۋەشدا ئەم مۆدىلە دەتوانىت بۇ بەراۋرد و ھاۋسەنگى نىۋان دو دەق، دو نوسەران دو قۇناغى ئەدەبى سودى لى بىبىرئىت ۋەك سعد مصلوح دەئىت: بەكارھىتانى ئامار لە توپىنەۋە شىۋازىيەكاندا بە دو قۇناغدا تىپەريۋە، لە قۇناغى يەكەمدا توپىزەر لە تايەتمەندىيە ھاۋبەشەكانى دەكۆلىيەۋە، لە قۇناغى دوەمدا تايەتمەندىيە جىاۋازەكان دەبۈە جىگەي قسەلەسەركردن، لەراستىشدا ھىچكام لەم دو قۇناغە لەيەك دابراۋىن، چونكە دىارىكردى تايەتمەندىيە جىاۋازەكان ھۆكارىكى باشە بۇ دىارىكردى تايەتمەندىيە ھاۋبەشەكان (مصلوح، ۱۹۹۲، ۵۲)، ھەرۋەھا دەتوانىت بۇ زۆر مەبەست و بۋارى ترى دىاردەي شىۋازى بەكاربەپىرئىت لەۋانە جۆرى ھونەرەكانى رەۋانىيى و ۋىتە و قالبە شىعرييەكان و جۆرەكانى كىش و ..ھتە، كە ھەريەك لەۋانەش دەبىتە نەخشەيەك و ئىمە لە رېگەيەۋە نوسەر/شاعىرەكەي پىدەناسىنەۋە.

ئەنجام

لە كۆتايى توپىنەۋەكەدا گەشتىن بەم ئەنجامانە:

شىۋازى ئامارى مۆدىلى بۆزىمان تەنھا لەسەر رېژەي كار بۇ ئاۋەلناۋ و بەرزى رېژەكە رەخنەكردى ھەيە، ئەمە لەكاتىكدا لە مۆدىلى زامبدا دۋاى شىتەلكردى دەق و لە رېگەي جۆرە چارتىكى كۆمپىوتەرييەۋە نەخشەيان ۋىتەيەكى شىۋازى دەقەكە بەرھەمدىت، كە دەبىتە ناسنامەي دەقەكە، لەم دەقەي توپىنەۋەكەدا (۱۲۲) كارى تەۋاۋ و (۹۹) ھاۋەلناۋە، رېژەي كار بۇ ھاۋەلناۋ بەم جۆرەيە: ۱،۳۳.

لە مۆدىلى زامبدا دەتوانىت بەپپى ۋىتە و نەخشەي بەدەستەتو ساغكردەۋە بۇ ئەۋ دەقانە ئەنجامبەدات كە كىشەدارن و تا ئىستايەكلا نەكرانەتەۋە لە نىۋان دو شاعىردا، ھەرۋەھا دەتوانىت ئەۋ دەقانەي نەخشەكانىان لە دەقى شاعىرىكى ترەۋە نىكە بەراۋرد بىكرىن و رادەي كارىگەرييان لەسەر يەك بخرىتەرۋ.

دەقەكانى شېركۆ بىكەس بۇ تاقىكردەۋە و پراكتىزەكردى ئەم مېتۆدە ئامارىيانە، كەرەستەيەكى گونجاۋن، ھەرۋەھا دىارىكردى كەرەستە و بەشە ئاخاۋتەكانى دەقەكانى بەرونى ديارن، لەناۋ كەرەستە زمانىيەكانىشدا زۆرتىريان ناون، كە بەنزيكەي يەك لەسەر سىي پىكھاتەي دەقەكانى ناۋە، كەمترىن كەرەستەي بەكارھاتوش لى نوسەر ئامرازەگەيەنەكانن، رېژەي سەدى ھەمو كەرەستە بەكارھاتوۋەكانىش بەم جۆرەن:

۱. ناوه‌کان	۳۹,۷۳ %	۲. جیناوه‌کان	۱۱,۴۵ %
۳. ئاوه‌ئناوه‌کان	۱۱,۹۷ %	۴. کاره‌کان	۱۱,۹۰ %
۵. هاوه‌لکار	۳,۴۹ %	۶. ئامرازی په‌یوه‌ندی	۱۰,۷۸ %
۷. ئامرازی گه‌یه‌نهر	۰,۸۱ %	۸. ئامرازی پیکه‌وه‌به‌ستن	۹,۸۲ %

سه‌رجاوه‌کان:

ئه‌حمه‌د، په‌خشان عه‌لی، 2009، شیوازی شیعی گۆران، چاپخانه‌ی رهنج، سلیمانی.

بیکه‌س، شیرکو، ۲۰۰۶، دیوانی شیرکو بیکه‌س، به‌رگی چواره‌م، له‌بلاوکراوه‌کانی ده‌زگی چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، کوردستان.

چالی، شه‌عبان، 2008، شیوازی شیعی جزیری، چاپخانه‌ی حاجی هاشم، هه‌ولێر.

حه‌مه‌د، ده‌ریا سایی و رۆژگار محمد سایی، ۲۰۱۸، رێبازی شیکردنه‌وه‌ی ئاماری به‌یپی هاوکیشه‌ی بوزیمان له‌چه‌ند شیعیکی (فروغی فروخزاد و هه‌یرو کورده) دا، سالی پینجه‌م، ژماره‌ ۱۵، ۲۰۱۸، گوفاری زانکوی راپهرین، ل ۴۷۲-۴۴۵.

صالح، ئاواره‌ که‌مال، ۲۰۲۰، شیوازی له‌رۆمانی کوردیدا، ناوه‌ندی ئاوێر بۆ چاپ و بلاوکردنه‌وه، هه‌ولێر.

عثمان، که‌ژال عبدالقادر، ۲۰۲۲، کۆشیعی (لاواندنه‌وه‌ی خۆله‌میش) ی (ته‌یب جه‌بار) له‌به‌ر تیشکی شیوازگه‌ری ئاماریدا، به‌رگی ۲۶، ژماره‌ ۶، گوفاری زانکوی سه‌لاحه‌ددین، ل ۳۱۱-۳۰۳.

عه‌لی، زانیار صالح، ۲۰۲۳، بنیاتی ئاواز و شیوازی له‌شیعی هاوچه‌رخ کوردیدا ۱۹۷۰-۱۹۹۰، تیزی دکتۆرا، فاکه‌لتی په‌روه‌رده، زانکوی کۆیه.

هالته‌یرگ، پیتەر و دانه‌رانی تر، 2010، تیۆری ئه‌ده‌بی و شیوازاناسی، و.ئه‌نه‌وهر قادر محه‌مه‌د، چاپی دوهم، چاپی کتێبخانه‌ی یادگار.

بلیث، هنریش، ۱۹۸۹، البلاغة والأسلوبية، ترجمة وتقديم وتعليق: محمد العمري، الطبعة الاولى، مطبعة فضاله، منشورات دراسات ساك، البيضاء.

به‌شتی پور، فاطمه و علریضا نظری ۱۴۳۸م. مقارنه‌ی أسلوبية بین السور المکیه والمدنیه فی تنوع المفردات فی ضوء نظریه‌ی جونسون (سورتي طه والنور نموذجین)، آفاق الحضارة الإسلامية، أكاديمية العلوم الإنسانية والدراسات الثقافية، السنة العشرین، العدد الأول، ص ۱۹-۴۱.

ییرجیرو، ۱۹۹۴، الأسلوبية، طبعة الثانية، ترجمة منذر عياشي، مركز الأنماء الحضاري، حلب.

لوصیف، صونیا، ساره‌ کرمیش، ۲۰۱۱، الانزیاح الدلالي فی الالفاظ العربیة، رسالة ماجستير، کلیة الاداب واللغات، جامعة منتوری قسنطینه، جزائر.

مصلوح، سعد، ۱۹۹۲، الأسلوب دراسة لغوية إحصائية، عالم الكتب، القاهرة.

مصلوح، سعد، ۱۹۹۳، فی النص الأدبی دراسة أسلوبية إحصائية، عین للدراسات و البحوث الإنسانية و الاجتماعية، القاهرة.

ویس، احمد محمد، ۲۰۰۵، الانزیاح من منظور الدراسات الأسلوبية، المؤسسة الجامعية للدراسات والنشر والتوزيع، بیروت- لبنان.

الاتشی، حسین حسن پور، ۱۳۸۴، طرز تازه سبکشناسی غزل سبک هندی، چاپخانه‌ی گرننگ یکتا، انتشارات سخن، تهران.

اشرف، اسماعیل، 1395، سبک شناسی مرثیه‌های خنساء و شریف رضی با رویکرد ساختاری و آماری، رساله‌ی دکتري، دانشکده‌ی ادبیات و زبانها، دانشگاه خوارزمی.

زارعی، مه‌ناز، ۱۳۹۷، بررسی سبک شناختی لایه‌ی بلاغی نثر علامه‌ی قزوینی با تکیه‌ی بر سبک شناسی آماری، کارشناسی ارشد، دانشکده‌ی ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

شمیسا، سیروس، ۱۳۷۳، کلیات سبک شناسی، چاپ رامین، انتشارات فردوس، چاپ دوم، تهران.
 شیمسا، سیروس، 1387، فرهنگ اشارات، نشر میترا، چاپ دوم، تهران.
 فرهنگدپور، زینب و دیگران، 1391، یک سیستم نوین هوشمند تشخیص هویت نویسنده فارسیزبان بر اساس سبک نوشتاری، شماره دوم، نشریه علمی ترویجی محاسبات نرم، صفحه 26.35.
 کدکنی، محمد رجا شفیعی، 1385، موسیقی شعر، چاپ نهم، انتشارات آگاه، تهران.
 ناعمی، زهره و لیلا ترابی حور، ۱۳۹۸، بررسی ادبیت سبک مجموعه شعری (قالت لی السمرء) نزار قبانی و (رستاخیز) سیمین بهبهانی براساس معادله بوزیمان، کاوش نامه ادبیات تطبیقی (مطالعات تطبیقی عربی - فارسی)، دوره نهم، شماره 4، صفحه ۱۲۲-۱۴۳، دانشگاه رازی.

Forsyth, Richard S., 1995, Stylistic Structures A Computational Approach to Text Classification, [Thesis submitted in accordance with the regulations governing the degree of Doctor of Philosophy in the Faculty of Science at the University of Nottingham.

J. Brenner, Donald, 1989, The language of computer publishing, published by: brenner information group, California.

Stevenson, Angus, 2010, oxford dictionary of english, therd edition, oxford university press, uk.

Guiraud, Pierre et pierre kuentz, 1970, La stylistique lectures, (INITATION A LA LINGUISTIQUE, Série A, Terme1), Editions Klincksieck, paris.